

ОБРЕНОВАЧКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА
ПИТАЊА ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

Излази сваког 1. и 15. у месецу

ГОДИНА XIV	БРОЈ 56 (209)	10. АПРИЛ 1991. ГОДИНЕ	ЦЕНА 10. ДИНАРА
---------------	------------------	---------------------------	--------------------

МИЛОРАД УНКОВИЋ
У ПОСЕТИ ОБРЕНОВАЦУ

„Округли“
Одговори и
„Пошткаста“ Питанја

СТРАНА 3

СВЕЧАНО
УРУЧЕНА КЊИЖЕВНА
НАГРАДА „БИБЛИОС“

РЕЧ
МАТИЈЕ
БЕЋКОВИЋА



Делегати
са посланичким
манифестијама

Да ли по узору на посланике
српског Парламента или други разлози
за то постоје, Седница Већа
удруженог рада, одржана крајем марта,
била је у знаку напуштања клупа у Скупштини.

На самом почетку седнице, пре
усвајања дневног рада, тачка „разно“,
тј. текућа питања, на којој се већ пар
седница уназад, инсистира, постала је „крунска“ тема расправе.

Под тачком „разно“ нашло би се
оно што чини живот овог града и
његових грађана, сва она питања која
су произведена у времена у којем живимо,
а која су уследила измену две седнице и нису садржина у годишњем плану и програму рада Скупштине рекао је Љубиша Јоцић, делегат ВУР-а и иницијатор овог предлога. Под лупу је стављана и доследна примена Статута и Правилника о раду Скупштине при доношењу неких одлука, што је Јоцић видео као довољан разлог да до даљег не учествује у раду Скупштине, како рече, не жеље да изиграва статисту, део гласачке машине или нечији параван.

Сличног мишљења је био и
Љубиша Михајловић, захтевајући да
се тачком „разно“ створи могућност
расправе о темама „...зашто у граду
нема воде, о (не)хигијени града која
избиљно угоржава здравље грађана,
али и о скуповима (грађана или по-

Примајући најраду Матичне библиотеке „Влада
Аксентијевић“ Матице Бећковић, њен први лауреат, обраћао се мној обројним гостима и грађанима Обреновца следећим речима:

— Хвала Библиотеци, најраду Обреновцу као и жи-
рију који је уочио баш моју поезију, издавао је и доде-
лио јој прву најраду која носи тако лепо име „Библи-
ос“. Прва библиотека у Србији основана је 1282. у ма-
настиру Хиландару, а оснивач је био Свети Сава. Срби
шију више од 1.000 година. Читање је било обавезни
део монашкој живота, а писање мешање у божје по-
слове. Тако је било пре хиљаду година, тако је и данас.

Нагад се да следећим добитницима неће бити не-
пријатно што сам први добитник био ја и да ће ова на-
јрада бити једна од оних којих се добитници неће спи-
дати.

У духовној пустоши у којој живимо, када је политика сајрорела сав ваздух који је шакав и неподдан за говор и савременост, а савременост је једини истински облик и синона међу људима — и ова најрада која ми се додељује чиниће да се шај ваздух јоново појави. Да ћа буде више како би духовна пустош била смањена, а савременост добило оно место које има у историји духовног живота нашеј народе.

Литичким), са којих се, у име свих грађана ове општине, упуњују телеграми „ове“ или „оне“ садржине, на-
глашавајући да ће, док се не створе такви услови за рад Скупштине, његово место у сали остати празно.

Као прилог рационализацији, не по први пут, стављена је примедба на рад Скупштине по већима и када за то нема потребе, тј. када је дневни ред заједнички, а о тачкама дневног реда одлучују сва већа у равноправном делокругу.

По усвајању дневног рада (четиринаест тачака), жучна расправа се повела о раду Зелене пијаце и Тргног центра сточне пијаце. Најужчније се расправљало о хаосу који на пијацама стварају држављани источних земаља, са предлогом мера довођења тог стања у ред.

На „поправном“ се нашао Програм развоја Општине, који ни овог пута није понудио много више од претходног, на који је, на прошлој седници упућено доста примедби, посебно од представника месних заједница. У расправи, која се повела, упућен је апел свим надлежним органима да се у Польјанама и Грабовицу што хитније реши проблем водоснабдевања док није касно (у Грабовицу се већ закаснило).

Уз захтеве за накнадним обра-
зложењима, донета је још једна при-
времена одлука о буџету Општине (претходна је престала да важи 31. марта), која ће послужити за успостављање континуитета до израде одлу-
ке о буџету трајнијег карактера, која ће уследити после усвајања докумен-
тата о јавној потопњи на Скупштини Србије.

Данас, када су силоси пуни пшенице, када пшенице и уљаре бележе високе залихе, када је изостао регрес државе као потптица мера у пољопривреди, информација о при-
премама за пролећну сејву, која је у пуном јесу, само је „пропла“ кроз скупштинску процедуру.

КАДА И КАКО

МЕЂУСТРАНАЧКИ ФОРУМ

Иницијатива Општинског одбора СПС-а, за заједнички састанак општинских странака на коме би се, евентуално, дого-
ворило о неким заједничким аспектима рада и деловања од општег интереса, није остала без одјека у јавности. Без обзира на присутне дилеме није ли таквом деловању било места одавно и може ли се у присутој политичкој еуфорији остварити било какав контакт, бар почетна размишљања готово свих страначких првака је итако чине оправданом и целисном.

Наравно, под условом да то не буде разговор „глувих“ и да се за било какав заједнички рад испуни бар минимални политички предуслови. Истина је, како то рече председник социјалиста Љубиши Аксентијевић да се пионирски покупај на том плану „догодио“ у предизборној кампањи, када се и поред известних неслагања створила колико толико подобна политичка атмосфера за изборни посао, али са друге стране, након избора, чак и на истим пословима „свако је терао по свом.“

Уз додатак да је помало симптоматично да се оваква иницијатива рађа тек у тренутку када су позиције партије на власти појуљане, Др Владан Батић председник Демократске странке је сагласан да постоји круг питања и тема на којима се у заједничком интересу грађана мора наћи консензус. То би били проблеми комуналне привреде, екологије, запошљавања, културе, образовања, науке, спорта, где би партијском заслепљеност требало оставити по страни. Међутим, да би се разговарало, а нарочито „одржано“ деловало, Батић инсистира на идентичним стартним позицијама, јер чињеница да је у много чему (у првом реду у условима за рад) владајућа партија знатно привилегована. Ако постоји заиста добра воља да се по неким питањима заједнички изналaze решења на добробит свих, онда по његовом мишљењу, ту вољу треба „доказати“, те ће и Демократска странка бити спремна на сарадњу и договор.

О одређеним предусловима за сарадњу говори и Тома Јеремић, председник СПО-а, који истовремено додаје: „да је било среће такав састанак би био давно одржан, а што није, није кривица нити СПО-а, нити опозиције.“

Разумљиво је да неки облици сарадње постоје, каже Јеремић, али свака сарадња па и ова мора бити заснована на претпостављеним основним принципима, што практично значи да се политичка размимоилажења не претварају у оптужбе и оптужнице. Сарадња је неопходна, али и једино могућа (што је још један од услова за заједнички рад) тек на основу некакве платформе о томе шта су циљеви Обреновца као општине — а то значи модерна привреда, приватна иницијатива, одсуство утицаја на привредне токове, еколошки проблем и друго. Битан момент јесте и једнак третман у информисању, где је у општинским оквирима СПО за сада изузетно задовољан, али истовремено врло опрезан по питању састава будућег радија. Сарадња претпоставља и јавни увид у материјални положај сваке странке от стране друге, јер стиче се утисак да још увек све нису финансијски једнаке.

Потребу, па чак и нужност страначке сарадње не оспоравају ни членци СК ПЈ и Српске радикалне странке. Док је Стипе Бешлић, председник СК ПЈ априори за такву (више)страначку активност под условом да обезбеђује прогресивност и напредак, Славољуб Петровић, председник Радикала је „уздржан“: идеју начелно подржава, али истовремено истиче да свака странка има свој програм и метод рада, те сарадња није толико неопходна, осим када је реч о општим интересима српског народа.

Дакле у неким општинама више страначки рад већ одавно заживео и дао прве позитивне резултате, у Обреновцу се очито тек рађа као добра воља — за сада још увек на папиру. Да ли ће се сви страначки прваци и представници наћи ускоро за једним столом и на једном послу, тешко је проценити осим заједничког размишљања — да потреба постоји. У њу ниједног тренутка не треба ни посумњати, јер без обзира на страначку објеношт други интереси су исти и тичу се свих житеља Обреновца. На страну истине што би такав ангажман био само пробни за предстојећу више страначку локалну Скупштину.

Н. Павловић

ПОСЕТИТЕ УСКРШЊИ
САЈАМ
РОБЕ ШИРОКЕ ПОТРОШЊЕ

- СВАКА УЛАЗНИЦА ЈЕ ЛУТРИЈСКИ БРОЈ
- „НАЈСРЕЋНИЈЕМ“ ПОСЕТИОЦУ ДОМ КУЛТУРЕ И СПОРТОВА И АУТО КУЋА ЗАСТАВА, ВОЖДОВАЦ ПОКЛАЊАЈУ АУТОМОБИЛ ЈУГО-45
- Ускршњи сајам у спорашкој хали Дома културе од 4. до 14. априла

К. Николић

СТРАНАЧКА ХРОНИКА

МЕСНИ ОДБОР СПС ЗА СКЕЛУ
САОПШТЕЊЕ

Поводом написа у „Обреновачким новинама“ од 27. марта 1991. године под насловом „Пуцњи из беле ладе“, Месни одбор Социјалистичке партије Србије за Скелу издао је следеће саопштење:

Након обављених разговора са члановима, активистима и симпатизерима СПС, Месни одбор СПС у Скелу истиче да од стране чланова, симпатизера и активиста СПС није било никаквих политичких провокација према припадницима других политичких партија.

Месни одбор СПС се увек залагао за конструктивну сарадњу са свим политичким партијама у МЗ Скела, те је и овог пута покренуо иницијативу за сарадњу и договор у месној заједници.

Месни одбор СПС

ИЗБОРНА
КОНФЕРЕНЦИЈА СК
ПЈ, ОБРЕНОВАЦ

- О будућности Југославије — референдум свих њених грађана
- Стипе Бешлић, председник Општинског одбора
- Идентитет нове партије.

После низа изборних састанака у основним организацијама, 2. априла је одржана Изборна конференција СК ПЈ за Обреновац. Делегати Конференције, њих 70-так, изабрали су Општински одбор, а потом и руководство Партије. За председника Одбора СК ПЈ за

Обреновац, избран је Стипе Бешлић, један од носилаца акције оснивања СК ПЈ на подручју Обреновца. Избран је и Секретаријат од 11 чланова, секретар Секретаријата и благајник. Избране су и комисије за сарадњу са друштвено-политичким и другим друштвеним организацијама, Комисија за заштиту људских права чланова СК ПЈ и Одбор за рад са младима. Љубишица Мажибрада, досадашњи члан Општинског иницијативног одбора, сада, члан Секретаријата, изабрана је за делегату на Градској изборној конференцији, која ће се одржати до краја месеца.

Шта је до сада Општински иницијативни одбор СК ПЈ урадио на омањењу и легализацији Партије, какве су јој позиције на политичкој сцени и наредни задаци, теме су о којима се расправљало на седници.

Досадашња активност СК ПЈ основана је на максималном ангажовању на придобијању чланства, што је, у двомесечним активностима, дало задовољавајуће резултате на чему ће се инсистирати и у будуће. Поред задатка на омањењу Партије, посебна пажња ће се посветити квалитету чланства, о чему се водило рачуна на самом „старту“, посебно у припремама за изборе, уз настојања да се на руководећим местима нађу „први међу најбољима“, нагласио је Бранко Лозо.

— Нормалне државе су одавно у миру а ми још увек водимо рат. Он од сада припада историчарима изјавио је Јеремић.

Иако је представници СПО дато обећање да ће СО испунити обећање дато Орашчанима кад се заводи самодопринос везано за пресипање пута у једном засеку, Орашчани су неповерљиви. За сваки случај 22 житеља доњег краја потписало је петицију у којој захтева да СО испуни обећање (тврде да је шљунак унапред плаћен) иначе не кажу, предузети друге мере.

Мирјана Митровић

За федерацију
и равноправност

рекао је Миодраг Костић, у реферату о наредним задацима СК ПЈ.

О томе, колико млади, који живе само од свога рада и који не умеју да се „шверцују“ кроз живот, верују у Југославију и у било коју партију, говорио је Срђан Павловић, млади радник из „Прве искре“, истичући да СК ПЈ види као партiju спремну да мена све заостале „манире“ који сметају модерном покрету, верујући да се из економске и политичке кризе може изаћи само поштеним радом на свим пољима деловања. Доследношћу и принципијелношћу у спровођењу програмских задатака мора се скинути хипотека прошлости са име на Партије, при чему свој допринос мора дати сваки члан СК ПЈ својим креативним радом и упорношћу у спровођењу програмских задатака у времену када то није лако чинити, рекао је Стипе Бешлић, истичући, при том, да СК ПЈ мора остати југословенска партија а не савез партије република.

У расправи о будућности Југославије, коју СК ПЈ види као једину опцију, инсистирало је на народном референдуму свих њених грађана.

Својим дискусијама, доприносе су дали Богдан Јанчић, члан Градског иницијативног одбора и Милосав Кујдачина, члан Савезног Одбора, гости Конференције, истичући да се СК ПЈ мора ослободити дрогми из најкоријенеје прошлости, како би идентитет једне нове партије у потпуности дошао до изражавања.

На Конференцији је наговештено скоро одржавање Конгреса, (већ у првој половини године).

Каћуша Николић

СОЦИЈАЛИСТИЧКА
ПАРТИЈАКОМИСИЈЕ
СА ЈАСНИМ
ЗАДАЦИМА

У протеклом периоду чланови Социјалистичке партије у Обреновцу углавном су радили на организационом устројству странке.

На прошлонедељној седници Извршног одбора формиране су Комисије за здравство, просвету, пољопривреду и организацију кадровска питања, чији ће се састав и програмски задаци потврдити на првој наредној седници Општинског одбора. Истовремено, изабрали су, односно предложени поверилици за рад и контактирање са месним организацијама.

На истом скупу разговарано је критички о раду поједињих месних организација, у првом реду оних које су од формирања показале неактивност и неинвентивност, и могућим кадровским променама у њима.

Иначе, у оквиру Општинског одбора СПС-а као један од облика деловања однедавно је формиран Актив жена, а у плану је формирање таквих активија и при месним организацијама.

Следећи потез је формирање Активи пољопривредних производа.

Н. Павличевић

СРПСКИ ПОКРЕТ ОБНОВЕ

„САВЕТ МУДРАЦА“ —
БУДУЋИ ИЗБОРНИ ШТАБ

- СПО о нападима Шешеља на Вука Драшковића. Неће да расправљају са „папирним марамицама“. Одржан први састанак „Савета мудраца“. Кome је и зашто СПО упалио три свеће?

Дан након промоције Српске радикалне странке у Обреновцу, на којој је Војвода Шешељ, изазван питањима публике вербално напао Вука Драшковића и присутни чланови СПО покушали да га бране, одржана је седница проширеног Општинског одбора СПО на којој је расправљано о ономе што се дан раније додигло у сали Дома културе. Том приликом је оцењено је Социјалистичка партија увек имала и има своје „папирне марамице“ које после употребе бацају. У предизборној компанији била је то Мила Штула, након избора Кецмана, а сада је то Војвода Шешељ.

— Ми више немамо намеру, да ногове лажи демантујемо, нити да расправљамо са „папирним марамицама“, каже Томислав Јеремић, председник Општинског одбора.

Пошто су тако оценили „име и дело“ др Шешеља, СПО-овици су ствар заборавили и наставили да раде свој посао.

Прихватујући иницијативу ШП МЗ Обреновца ОО СПО упутио је писмо делегатима сва три већа СО у коме предлаже да се главна улица у Обреновцу (ул. Маршала Тита) преименује у улицу Петра I или Светосавску.

Уз овакав предлог дато је и детаљно обrazloženje из кога издвајамо навод да је главна улица носила име Петра I до II светског рата, а да је након тога преименована у складу са идејом да историја почине од актуелног победника.

Назив Светосавска је алтернатива првом предлогу а поткрепљује се подацима да ова улица почине од школе „Јован Јовановић Змај“, да се у њој налазе још три средње школе и да се завршава код школе „Јован Поповић“ где је и обреновачка црква, те би према томе било добро да улица носи име првог српског просветитеља и поглавара српске цркве.

Хоће ли Скупштина прихватити понуђени предлог видећемо тек, ових дана у Мислођину је одржан први од 30 планираних састанака Савета мудраца у свим МЗ. Ово је нови метод рада СПО у припремама за локалне изборе. Свет, од 15 чланова (половина су представници МО СПО и половина угледни грађани дате МЗ) има задатак да „пронађе“ најбоље људе које ће СПО подржати на изборима за председнике МЗ и Скупштинске одборнике. Савет мудраца се, кад

почну избори, претвара у изборни штаб. Састанак у Мислођину је показао да су људи озбиљно схватали поса који им је поверили па су по први пут гласно размишљали о свим могућим кандидатима. Став је да кандидати не морају бити чланови СПО-а.

Представници СПО 6. априла у обреновачкој цркви упалили су три свеће. Једну за мртве на једној, другу за мртве на другој страни и трећу за знane и незнane погинуле у рату. За СПО је тог дана, пред Ускrs, после 50 година рат коначно завршен.

— Нормалне државе су одавно у миру а ми још увек водимо рат. Он од сада припада историчарима изјавио је Јеремић.

Иако је представници СПО дато обећање да ће СО испунити обећање дато Орашчанима кад се заводи самодопринос везано за пресипање пута у једном засеку, Орашчани су неповерљиви. За сваки случај 22 житеља доњег краја потписало је петицију у којој захтева да СО испуни обећање (тврде да је шљунак унапред плаћен) иначе не кажу, предузети друге мере.

Мирјана Митровић

САРАДЊА
ОПШТИНЕ
И ГРАДА

ОН „ОКРУГЛИ“ ОДГОВОРИ И „ЋОШКАСТА“ ПИТАЊА

● Милорад Унковић, председник градске скупштине, са сарадницима, у посети Обреновцу. Настављени разговори од лане. Ниједно питање није скинуто са дневног реда, само су додата нова. Хоће ли нови мост бити на старом месту? Квар на вези надлежних органа. Прва искра тражи помоћ, али ће је морати наћи у фабричким халама.

Ових дана настављени су разговори највиших председника Скупштина Града и општине Обреновац везани за развој привреде, комуналне инфраструктуре и друштвене надградње, започети маја прошле године.

Интересантно да готово ни једно питање од прошле године није скинуто са дневног реда, само су додата нова. С обзиром да је реч о крупним стварима и није се могло очекивати да се сви послови приведу крају или је очито (разговори су то потврдили) да су по неким питањима надлежни органи радили по систему покварених телефона.

Овог пута није расправљано о изградњи пута Обреновац – Београд, деоница од Умке до Обреновца. Акцент је стављен на изградњу моста преко Колубаре и заобилазнице око Обреновца.

У складу са потребама (пребацивање целокупног транзитног и теретног саобраћаја из срца града на заобилазницу око Обреновца) али и договором у СО су „тражили“ и нашли нову локацију за мост. Пошто је реч о магистралном путу инвестиција је у надлежности Републике. Током године контактирано је са републичким органима али се на састанку показало да везе нису биле најбоље.

Представник Републике је, истински, потврдио да је постојећи мост (једини веза са Београдом) у критичном стању, да је свака инвестиција у његову реконструкцију излишна те да су већ предузети кораци за изградњу новог моста који може бити готов до октобра ове године, али на старијим локацијама и старим темељима.

Замерено је Скупштини општине што надлежним републичким органима нису достављени урбанистички услови.

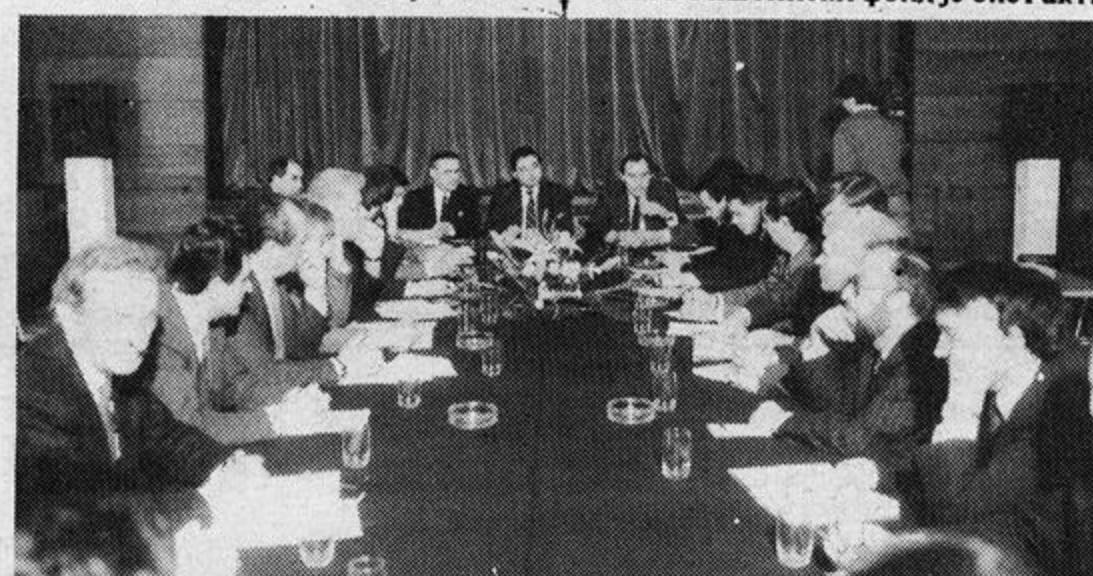
Зоран Пенчић, председник СО, реаговао је подсећајући да је лане договорено да се ради нови мост на новој локацији те да је у складу са тим договором, али и са каснијим договорима са надлежним републичким органима, СО предузела све потребне мере.

Пошто је било очито да две стране имају различите истине, а притом је још и наглашено да за варијанту Републике финансирање није у питању, као ни договорени рок изградње, а за општину све то јесте Милорад Унковић је предложио да се

под хитно састане радна група састављена од представника Републике Града и Општине која ће усагласити ставове и предложити коначно решење.

Представници Скупштине

но да изворишни капацитети могу дати 400 уместо 250 секундних литара као што је утврђено првим пројектом, па је урађен нови пројекат који још није прошао ревизију. Ко зна зашто Општински фонд је опет акти-



Дијалогом до решења

општине тражили су помоћ и рада у финансирању изградње фабрике за прераду воде, тврдећи да су студија и пројекти спремни. Испоставило се да и ту баш све не штима. Први пројекат који је рађен пре пар година није прошао ревизију, па је рађен поново (исправка). У међувремену је оцење-

вирао први пројекат који је дат на дораду београдском водоводу.

Унковић је након расправе предложио да се у инвестицију не улази с половичним решењима. Обзиром на значај, инсистирао је да се нађу добри пројектанти светског гласа, макар се читав посао одложио за извесно време.

М. Митровић

ПОГЛЕД НА СТАТИСТИКУ

ДА ЛИ ЈЕ ГРАД ПОСТАО ПРЕСКУП?

● Од укупно убраних пореза и доприноса у првих једанаест месеци прошле године чак 87 одсто средстава слило се у касу Републике и Града ●

У ишчекивању законских решења о будућем организационом устројству и надлежности локалних самоуправа, све чешће се с правом поставља питање: где ће се у том контексту наћи садашње општине и у којој мерни ће се текући круг њихових права и обавеза сузити. Тим пре што су и досадашњом само првидном самосталношћу оне у бити, бар на економском плану, често биле у подређеном положају у односу на шире облике организовања. Реч је у првом реду о финансијским средствима која се државним мерама закидaju у

општинама, а најчешће и у највећој мери финансијски кајмак скидају Република, или у обреновачком случају, Град Београд.

У прилог оваквим размишљањима најпре може и мора послужити пример Обреновца. Са једне стране ову општину, с разлогом, сврставају у привредно јаке и бар до последњих годину-две финансијски моћне, али истовремено реч је о средини која на супрот солидној бази није постигла максималне развојне ефekte. Разлог: чудни механизми расподеле који још увек већи део издавања из дохотка и других дажбина усмеравају у друге буџетске касе.

Да је то тачно, доказује неоспорно статистика. Само за једанаест месеци прошле године по основу пореза и доприноса и још неких ситнијих дажбина од обреновачке привреде је наплаћено преко 56 милиона динара (највећа ставка је издавање из дохотка од око 38 милиона). Ако се томе дода и нимало скроман допринос друштвене надградње, која је по једном законском основу олакшана за око 12 милиона динара, није тешко сконтати колико је то значајан буџетски потенцијал употребљив за многе од заштитних развојних програма.

Под условом да није и друге, далеко поразније чињенице: да од тог финансијског колача једва осмина до спева на кonto општинског буџета. Од горе поменуте суме највише је ујарио републички буџет, преко 32 милиона динара, федерални око 3 милиона, градски преко 12, а општини

Обреновац је у овом случају остало нешто више од 7 милиона динара?

Ни у расподели бруто наплате самоуправних организација и фонда ДПЗ, однос снага не вуче у по гребној мери на општинску воденицу. Од скоро 83 милиона динара колико је за једанаест месеци по том основу изузето, једва нешто више од половине (око 50 милиона) је остало у општинским касама, а остатак су братски поделили Град и Република.

Ако се само ове чињенице узму у разматрање, готово подређен општински положај у финансијској сferi је више него очигледан.

Остаје за расправу питање, колико се у ствари градским или републичким „интервенијама“ од изузетог вратило обреновачкој општини? Судећи по ономе што се и поред демокративног у документима нуди – ни много, нити довољно!

Једно је сигурно, са досадашњим па и текућим привредним потенцијалом, а нарочито оним што је државним мерама од њега „отето“, Обреновац је на свом развојном путу на свим пољима имао веће изгледе да учини и више од постигнутог. Овако, многи ол развојних програма и потреба неоправдано дуго „на вишим местима“ чекају на ред и средства, која се не ретко неразумљиво упућују другим срединама.

Без обзира шта то Закон о локалним самоуправама понуди, ово је „ситница“ која се у расправама о међу и положају садашњих Општина не би смела оставити по страни. Издавања у градске и републичке буџетске касе не треба оспоравати, али питање је да ли баш у постојећој конституцији снага и са тако занемарљивим повратним ефектом?

Новка Павличевић

ПРОГРАМА НЕМА

„ЕКО“ ФОНД – САМО НА ПАПИРУ

● Фонд још увек није уписан у регистар и не постоји жирорачун на који би ТЕНТ уплаћивао средства за која се проценује да ће до краја године достићи износ од 30 милиона динара ●

након доношења Закона о еколошкој ренти СО Обреновац донела је Одлуку о оснивању еколошког фонда, али ништа даље од тога. Није припремљен статут, није изабран Управни одбор, ни ни директор. Због тога фонд није уписан у регистар нити постоји жирорачун на који би ТЕНТ (за сада је само он пао под удар закона као загађивач животне средине) у складу са својим обавезама које теку од 1. јануара ове године, уплатио средства која би се касније употребила за побољшање квалитета животне средине.

Кад свег што је горе наведено нема, логично, нема ни Програм о усмеравању средстава. Програм ће се, сазнајмо донети тек крајем године. Сви они који су се евен-

М. М.

БАЗНА ХЕМИЈА — ПОГОН ТДИ

СВАКО ЧУДО ЗА ТРИ ДАНА?

● Све је спремно за старт ТДИ-а који ће се производити само 72 сата. ТДИ је могао да стартује још 1986? За што су директор и његови први сарадници поднели оставке?

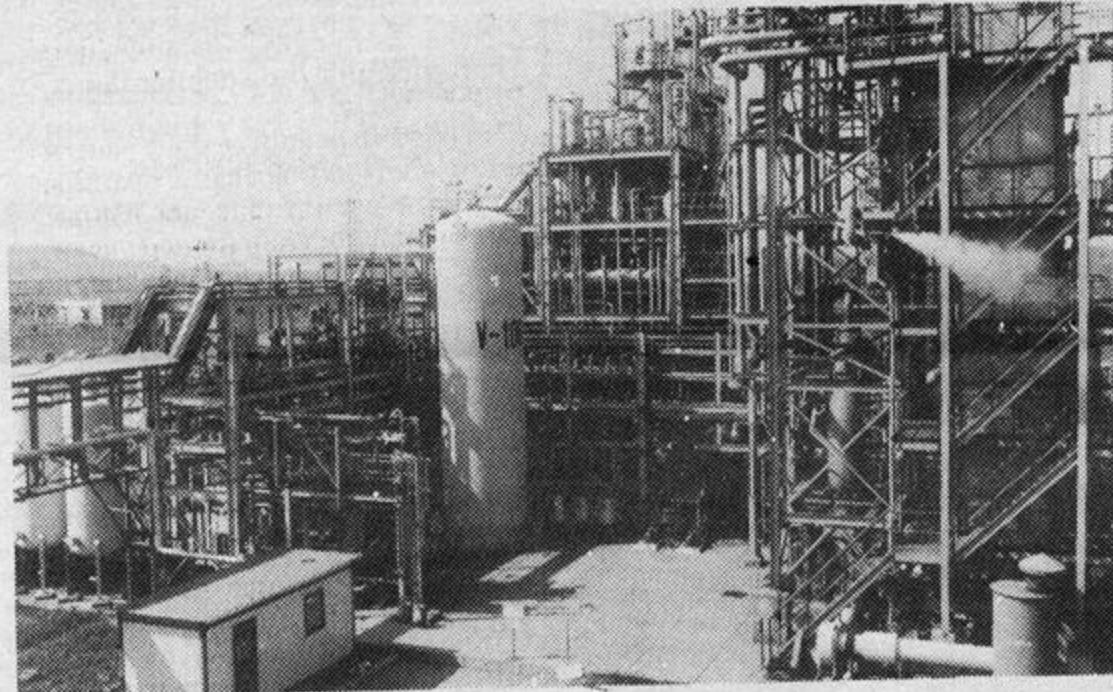
За разлику од пре пар година када је громогласно најављивана ових дана из Искре је стидљиво процурила вест да ТДИ стартује.

Постројења за добијање угљеномоксида, водоника и фозгена (три претходне фазе) радила су нормално али је старт четвртог (ТДИ) ипак одложен због отказивања пумпе.

Одбројавање је почело. По речима инж. Романа Мулића, директора погона ТДИ треба да поцури сваког часа. С обзиром на специфичност производње и превелик улог то, „сваког часа“ може да потраје.

Људство је мобилно. Ради се озбиљно стручно, тимски. Проблем је у томе што многи недостаци могу да се уоче тек у самом процесу производње. Кад се то деси процес се зауставља. Било би лакше кад би Базна располагала потребним резервним деловима, али магацини су празни, а и каса, па се тешко набављају.

Ако ТДИ понури у иделаним условима производња може трајати једва 72 сата. Процес се затим зауставља.



Вља. Прво из безбедносних разлога, а онда и због недостатка сировина (производних и безбедносних) и енергетских флуида. Базна нема ни

динара. Њен рачун је већ дуже време у блокади.

Раднице још држи жеља да докажу да је производња фамозног ТДИ-а могућа иначе немају никакву стимулацију. Живе на минималцу који се нередовно исплаћује. Укинуте су им и маркапе за превоз.

У Базној не поричу да је фабрика годинама уживала привилегије, али је каже инжењер Мулић права штета што није „гурнут“ у производњу Крајем 1986. постојали су сви преударници за то, па се Мулић и први му сарадници питају зашто је свестало.

Ако је тако како кажу, а извесно је да је старт ТДИ-а громогласно најављиван (забележиле су то и наше новине) и ми питамо зашто?

Да је ТДИ тада кренуо ни „Прва искра“, ни Обреновац, па ни читав београдски привредни базен данас не би имао економских тешкоћа, тврди Мулић. Ситуација се сада у многоме изменила. Многи односи су поређени. Нико да „позајми“ ни за обичан осигурач, о крупнијим позај-

првим човеком Базне, Мишом Пауновићем поодавно је поднела оставке иако је још увек ради (ла ли је то само тактички или једини могући потез оних који су уз пуно напора ствар довели готово до краја).

Услови привређивања су све теки. И банке су неликовидне. Цела састанци разноразних комисија, слаборати, студије. Потребан је „жив“

капитал. У земљи га очито нема. Значи треба наћи ино партнера. Базној то можда и не би било тешко ако добије ТДИ али док се то не деси... Наравно била би права лудост прихватити партнерство онда кад „кока почне да носи златна јаја“.

Мирјана Митровић

БАЗНА ХЕМИЈА — ЛАБ И ДАЉЕ ШТРАЈКУЈЕ

МЛАЂИ БРАТ — ОМЧА ОКО ВРАТА

● Штрајкачи не одустају од захтева — пуне плате, самосталан жиро рачун и издвајање из Базне хемије ● Надлежни не реагују, а купци „прицкају нокте“ и чекају ● Цистерне из земље и света узалуд стоје пред капијом.

Док се у погону ТДИ боре да добију производ, ЛАБ који се већ доказао и има све предуслове да рентабилно послује штрајкује. Због тога трпи и ПАМ у Хемији коме је ЛАБ потребан као хлеб, тим пре што о евентуалном увозу у овом тренутку нема говора (банке не дају акредитиве). У неприлици су и „Генекс“ који је унапред дао паре, (а оне отишле ко зна где) и „Хромос“, а и многе друге фирме из земље и иностранства чије цистерне данима стоје пред Базном хемијом.

Након дужег ремонта ЛАБ је био спреман за старт. Чекало се на сировину која је салту, бар за производњу одлесет дана, али радници су у штрајку. Штрајк је почeo, како је и најављено, 29. марта, још траје и трајаће све док се захтеви штрајкача не испуније каже Бранко Срндовић, директор погона.

Шта то „табовици“ траже? Сопствени жиро рачун, пуне, а не загарантоване личне дохотке и, издавање у самостално предузеће. Овакве своје захтеве образлажу тврдњом да се њихова производња авансира од стране купца, а да због заједничког рачуна нису у прилици да редовно набављају потребне количине сировина па не могу да одговоре обавезама, да у оваквим условима не могу да користе производне капацитете како су то чинили у првих шест месеци прошле године (92 одсто и приход од готово 30 милиона долара), да је све то директно везано и за личне дохотке, те да веза са другим погоном, погоном ТДИ који још нема производњу, неизвесно је да ли ће је и када имати (Срндовић лично мисли да ће ТДИ, ако уопште прорали, радити само један дан и онда опет стати) за њих представља омчу око врата. Због свега тога ЛАБ хоће да се издвоји и да даље настави сам.

Како сада ствари стоје захтевима ће се тешко удовољити. Истина, Холдинг је био вољан да „пожар угаси“ исплатом пуних личних доходака на рачун Хемије која је (погон ПАМ) у директној зависности од ЛАБ-а или су се онда побунили остали радници у Базној.

Министар индустрије Србије (један од многобројних на чију адресу су упућени захтеви штрајкача) је недавно посетио Искру, али о разговорима „на врху“ база (ЛАБ) није обавештена.

Како ће се ствар разрешити видјемо, тек на састанку највиших представника Града и Општине на коме је изменео осталог, расправљано и о проблемима Искре, Миодраг Вулетић, вд. директор холдинга је изјавио да је Базна, Искра основни проблем, да се под хитно мора обезбедити између 40 и 60 милиона долара али да се добри пословни резултати у овој фабрици могу очекивати тек крајем 1992. или почетком 1993. године. Што се пак нездовољства у ЛАБ-у тиче, посветио је да су ту исти радници прошле године примали личне дохотке и онда кад је производња стајала, најпре због недостатка сировина а онда због хаварије и ремонта.

Мирјана Митровић

СУДБИНА СПОРАЗУМА ЗА ПОДСТИЦАЈ БРЖЕГ ЗАПОШЉАВАЊА

СЕДАМ ГОДИНА ВЕРНОСТИ

● После 24 реализована од предвиђених 27 програма за брже запошљавање, интерес и солидарност нагло попуштају у условима опште беспарице па није искључено да се овај Фонд угаси годину дана пре истека рока.

Седам година после потписивања, Самоуправни споразум за подстичај бржег запошљавања, једва да функционише. Жиро рачун, отворен код Еобанке, закључно са јануаром ове године, „тежак“ је 1.369.372,80 динара.

Средстава по основу удрживања као и обавеза на име отплатите дуга или камате коришћења у развој и брже запошљавање, спорадично пристижу. У овом моменту тај дуг износи око 2.000.000 динара.

Када је, почетком '83. године, Споразум потписан, најпре на пет година, а затим продужен до краја '92-ге, планирано је да се издавањем 1% из дохотка створе средства која ће се користити као кредитна за он

производне програме који ће запошљавати нове раднике. Средства су се давала са каматом од 7% и роком отплате од 5 година.

Програм је одобравала комисија за техничко-економску оправданост, а висина средстава је зависила од плаћанијег броја запошљавања нових радника.

У периоду од потписивања овог споразума до данас, одобрено је 27 програма од којих је 24 реализовано а за њих одобрена средства у износу од 1.005.809,65 динара. Кредитна средства по овом Споразуму, уложена у нове производне програме, већ пар година касније, интензивним запошљавањем нових радника, отпадали су сарух. Задњих

година, због отежаних услова привређивања, опада интерес за коришћењем ових средстава, као и инвестиције у нове производне програме. Догодило се да нису искоришћена ни већ одобрена средства, а она која су искоришћена нису била довољна, у условима високе инфлације, за окончање започетих инвестиција у предвиђеном року. То се одразило и на запошљавање. По основу одобрених средстава за нове програме, планирано је отварање 1.653 нових радних места. До краја прошле године, са евидентије незапослених, у новим производним погонима стапило запослење је нашло 997 радника. Осталих 656 сачекаће боља времена.

Пошто овај Споразум нема снагу уговора, а самим тим ни материјалну обавезу, већ само моралну, најмаће се питање, које мере предузети у измирењу стечених обавеза по њему на име кредити и камата, када пари нема ни за основни улог?

К. Николић

ЗЕМЉА СЕЉАЦИМА, КОЈА, КАКО И КАД

ДО ДЕДОВИНЕ БЕЗ АДВОКАТА?

• Уколико у поступку враћања земље не буде разумевања и договора међу заинтересованим странама постоји опасност од деградације уређеног земљишта • Шта са воћњацима који су у експлоатацији? Ако би се свим наследницима вратила земља, већ сутра би се угасила сточарска производња Комбината.

Усвајањем Закона о враћању земље сељацима, српски Парламент је, нема сумње, најзад исправио четрдесетогодишњу неправду и многим сељацима омогућио улазак у своје парцеле. Међутим, иако тек упутство Владе треба да да одговоре на многе текуће непознанице у његовој примени, оно што се у пракси може „изродити“ вуче за собом низ додатних дилема, како по питању даљне судбине друштвених Комбината тако и земљишта које ће се наћи у сељачким рукама.

Аманџман које је обреновачко предузеће „Драган Марковић“ упутило (пре изгласавања) на адресу републичких посланика у коме се без оспоравања законских решења, у првом реду инсистира на очувању вредности постојећих парцела и њиховој даљој функционалности, некако је остао по страни коначног законског текста, али стање ствари итекако упућује на његовој друштвеној оправданости.

Ако је од укупно 6000 хектара Комбинатове земље готово 90 одсто арондирano, хидротехничке мелиорације су завршene на 70 одсто парцела а агротехничке на 74 одсто, јасно је да би се брзим и непромишљеним одлукама у даљем поступку таква друштвена и производна вредност могла преко ноћи пореметити. Тврдокорност сељачких захтева, примера ради могла би довести и до тако апсурдне ситуације да неко по сваку цену инсистира на парцели која се тренутно налази у средишту комплекса од неколико десетина хектара, што би довело не само до нових додатних улагања (пресецање пута, омеђавање и друго) него ли и до тоталне нефункционалности агротехничких мера које су на земљи примене. Стога се законска решења о



Неправда дуга четрдесет година

примени на уређеном и неуређеном земљишту не могу нити смеју подвести под исту рачуницу.

Сама чињеница да је готово 2/3 сала друштвеног земљишта задњих деценија претрпelo корените промене, те су и од некадашњих мочвара и барастворени произвођачких комплекси говори да су у те парцеле најпре уложена огромна друштвена али и Коминатова средства, те да је и вредност земље већа од one „одузете“. Ако је то тако, и уз претпоставку која је на месту да често вредност уложеног премашује експлоатисани пољопривредни доходак, остаје дилема: може ли да неко направити праву рачунницу и Комбинатима надокнадити инвестициони трошак.

Законодавац као да је превидео и парцеле које се тренутно налазе под дугогодишњим засадима воћњача. Са једне стране најбољиво је да са стручног становишта стављати у исти кош засаде брескви и јабука,

или пак воћњаке који се годинама на водњавају са онима који су деградирани и уништени. На другој, опет „раскрсница“: колико је у овом тренутку исплативо и за кога зарад законских прописа крчти воћњаке који имају произволну снагу од готово 52 тоне по хектару, а која се по мишљењу аграрних стручњака достиже само једном у неколико деценија.

Уз свој поштовање и потребу усвојеног Закона, очигледно је да ће се конкретно при његовој примени не ретко јављати, овакве или сличне тешобе... За сала, уместо званичних органа, једно од решења стиже управо из друштвеног сектора – предлог да се вредна улагања ипак заштите док траје њихова експлоатација, а сељацима који неће новчану надокнаду понудити деоничарско учешће или пак дивиденде... Једна од могућности је свакако и очекивање сељачка толерантност, где се по сваку цену не би инсиситирало на матичној парцели, већ на одговарајућем земљишту... Другим речима, најбитније је да друштвени сектор и оштећени сељаци пред надлежним општинском Комисијом нађу заједнички језик на обострану и друштвену корист.

Засебно је питање, у овим данима не мање интересатно, где ће се након последњих законских решења наћи Комбинат и запослени у њему. Без обзира на чињеницу што је обреновачки „Драган Марковић“ један од ретких који је годинама улагао у „нававку“ земље, те се више од расположивих хектара налази у интерном власништву, сигурно је да би примена Закона и те како могла „доскочити“ даљим производним плановима, утицати на престројавање предузећа у смислу дефинисана посла, успоравања започетог циклуса инвестиција.

Најкритичнија варијанта по даљу судбину предузећа би била свакако она у којој би се све сељачке парцеле вратиле власницима, што би као лакосежњу последицу имало тотално гашење сточарске производње и затварање постојећих сточних фарми. Под условом да се од сељака откупи само половина земљишта, последице би биле готово минималне и занемарљиве. Стога је сасвим разумљиво да је у интересу Комбината управо ова последња варијанта, новчана надокнада, међутим чини се да још у овом тренутку није јасно дефинисан извор тих средстава. Тим пре што се и законодаван полуодредио: па сељака упућује на више њих – од организација (пољопривредних) до Републике.

Сви проблеми који се могу јавити у самом поступку враћања ораница сељацима и евентуалне последице, нису ни непремостији ни нерешеви. Најмање су разлог да се у „вредност“ посла посумња или са њим одузимају. Напротив у интересу је и сељака и друштвеног сектора да се започето што пре и са мање трзавица заврши, уз једно практично упозорење: да се земља враћа са завршетком производње а не каледарске године.

Охрабрује чињеница да су се и многи сељаци у неким претходним и незваничним разговорима са одговорним у Комбинату показали далеко разумљивијим и конструктивнијим него ли и сам законодавац. То бар даје наду да ће се у сваком појединичном случају наћи најцелисходније и најбоље решење – а све у циљу да се производна снага земље ни за тренутак не умањи, нити деградира.

Новка Павличевић

ЗАКОН О ВРАЋАЊУ ЗЕМЉЕ НА СЦЕНИ

ЧЕКА СЕ КОМИСИЈА

• Подношење захтева имовинско-правној служби сваког радног дана у згради Општине, соба број 15

Закон о враћању одузете земље сељацима је усвојен. На потезу су оштећени и надлежни општински органи који ће поступак спровести у складу са законом.

У надлежном органу наше општине овом послу се већ пришло, мада не иде све тако „глатко“. Поред кадровских проблема у служби која ће „понети“ овај посао (мада су они решиви пријемом два-три правника), настали су проблеми како наћи људе за комисију (председника, четири члана и њихове заменике). Дакле, треба пронаћи најмање десетак људи одговарајуће школске спреме који ће пристати да раде овај посао. Председник Комисије мора бити судија, а чланови, један геодетски стручњак, један дипломирани инжењер пољопривреде и два члана из састава делегата Скупштине општине који нису заинтересовани за враћање земље. Јави се и један формалан проблем. Комисију образује министар пољопривреде, шумарства и водопривреде на предлог Скупштине општине чија редовна седница је одржана недавно, а наредна планирана тек за крај месецапа. Због хитности примене закона у

општини се размишља о хитном одржавању ванредне седнице, ако, после консултација са министарством за пољопривреду другог начина за предлог Комисије не буде било.

Иако има примедби на сам текст закона од стране оних који ће га применити, неке техничке припреме за његову примену су већ извршене. Закон је ископiran у довољном броју примерака и достављен свим месним заједницама на подручју Општине, да би заинтересовани знали шта, уз захтев, обавезно треба да поднесу као доказ (одлуку, решење, пресуду, други одговарајући акти или изјаву сведока) о одузимању земљишта чије се враћање тражи. Затим доказ о исплаћеној накнади, извод из земљишних и других јавних књига, податке код кога се земља налази и друге доказе значајне за одлучивање.

Све захтеве ће примати Служба за имовинско-правне послове надлежног органа управе (зграда Општине, соба број 15), сваког радног дана, а Комисије ће по хитном поступку одлучивати о сваком поднетом захтеву.

К. Николић

ПРОЛЕЋНА СЕТВА

КИШЕ СТИГЛЕ АЛИ НЕ И ПАРЕ

• Сељаци засејали свега 3 ха шећерне репе, сетва кукуруза у току „Д. Марковић“ кредитира производњу у ишчекивању паре из савезне касе.

Мада до овог тренутка држава још увек није обелоданила услове кредитирања, а понајмање обезбедила средства за пролећну сетву, на обреновачким пољима све тече по плану.

Сетва шећерне репе је већ завршена. Друштвени сектор је засејао планираних 500 хектара, док је индивидуални уместо очекиваних 60, репи „наменио“ једва 3 хектара. Разлог промене сетвених плана су изузетно лоши услови производње ове културе (пре свега ниска заштитна цена).

Од прошле недеље кренула је сетва кукуруза и соје, на оба сектора. Оптимални рок за завршетак сетвених радова је крај априла, а посао олакшава каша која је последњих дана марта било у задовољавајућим количинама (од 65 до 90 литара по метру квадратном).

Проблем је још увек недостајућа финансијска средства за „гарантован“ сетвени посао. Додуше „Драган Марковић“ је учинио корак више те омогућио кредитирање сетве индивидуалних пољопривредника. До сала је из магацина, што за готов новац што путем уговора, приватном сектору издато преко 200 вагона минералних ћубрива и 40 тона семена кукуруза.

Надлежни у Комбинату очекују да ће паре из Савезне касе за пролећну сетву стићи ових дана, тим пре што су захтеви за кредитирање поднети већ давно.

Н. Павличевић

СА СВЕЧАНЕ ДОДЕЛЕ НАГРАДЕ „БИБЛИОС“

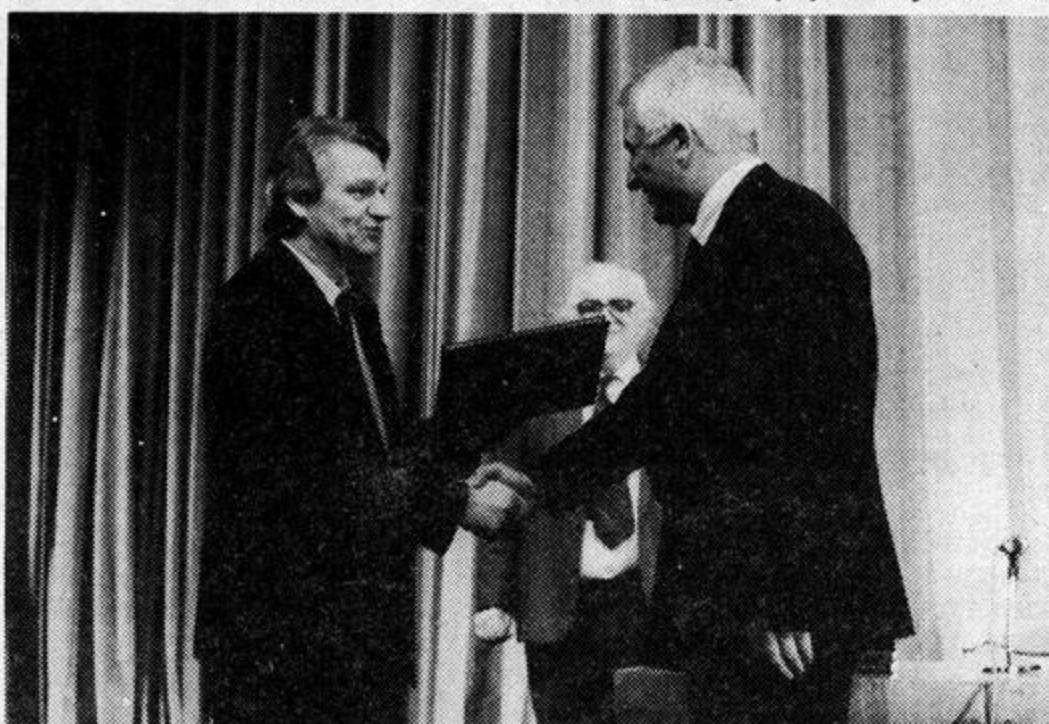
„ОВОЈ НАГРАДИ ЈЕ ЧАСТ“

рекао је Миладин Тошић обраћајући се лауреату Матији Бећковићу, књижевнику и академику

Извештач не памти толико аплауза упућених поезији и песнику као 26. марта на свечаној додели југословенске награле Библиос Матији Бећковићу, књижевнику и академику. Позоришна сала дома културе за тренутак је подсетила на давне шездесете јер, да парофразирамо песника – тих година много смо волели али је до данас остало спорно да ли су они волели нас. Чињеница да од '71 до 1989. године Бећковић није дао ни један интервју, не што није хтео, можда најбоље објашњава ту љубав али и разлоге „песничке грознице“ и читалачког заноса шездесетих. Међутим, награда Матичне библиотеке „Влада Аксентијевић“ која уз то носи лепо и мудро име Библиос, није исправљање једне неправде с политичком конотацијом већ награда за најбољу књигу, Сабране песме, објављену на српско-хрватском говорном подручју у 1990. години. По речима Миладина Симића, професора и члана жирија у ужи избор ушле су и књиге: Аутобиографија о другима Борислава Михајловића - Михиза и Псеће гробље Младена Маркова, али одлука жирија била је једногласна: Матија Бећковић постаће први добитник новоустановљене награде Библиос

човека Матије Бешковића, они су у дослуху у најчвршћем савезу и сагласју ума и руке. Његова реч писана и казана је, таке су као и његово животно понашање. Сам песник каже у белешци уз књигу „Рече ми један чоек“ да је ровачки говор, којим се он користи, „племенска го-

„Куд с Његошем послије
Његоша?
Да онако није загрмио
Могли бисмо муџат спочетка!”
Мени се чини, рећи ће Тошић, да
Владика Раде на божанској осами,
на Ловћену, благонаклоно прели-
става Људску муку Матијине књи-



Додела награда

"ворна библија" и то казује све. Реч која је изговорена или написана мора се поштовати, стати испред ње. Другога нема! Реч је пресудитељ свега људског.

гс. Овој награди је част да је прима Матија Бећковић, књижевник и академик чије је поетско и животно вјерују равно библијској речи: „Собом се заклех: изиде из уста мојих ријеч преведна и неће се порчи“. Тако је говорио Матија, биле су завршне речи Миладина Тошића.

Жири који је одлучивао о награди која ће се убудуће додељивати сваке године, поводом Дана библиотеке, 27. марта, радио је у саставу: Брана Џрнчевић, председник, Миладин Симић, проф, Слободан Вилимоловић, књижевни издавач, Томислав Славковић, наставник књижевности и писац, Славко Минић, наставник књижевности, Павле Николић, проф., Гојко Бујић, проф, Петар Лалић, гл. и одг. уредник Обреновачких новина и Миладин Тошић, управник библиотеке „Влада Аксентијевић“.

и тиме, према правилнику о додели награде и председник жирија за идућу годину.

Образлажући смисао награде Библиос, управник Матичне библиотеке Миладин Тошић, поетски надахнуто је указао на сву величину али и одговорност писане речи, „да се збуде писмо”. – Та реч стиже у сну, у беседи са горе, кроз лет птице, у повијесној трци низ небо, у распореду звезда, у стих песника, певача и гуслара... Таква реч беше светиља! После господа, до те речи држали су песници... Један од њих, чувени арабљански народни песник Тарафа није знао да чита, а певао је тако да су се краљ од Хире и његова свита мрштили на његов глас. Да би га се решио краљ предаде писмо рекавши: „О, Тарафа, однеси ово писмо у Бахарин, чекају те велике награде”. Путем песник среће мудраца који је знао да чита, па кад мудрац прочита писмо рече Тарафи: „О, Тарафа, не иди у Бахарин, живог ћете закопати. Поцепај писмо и баци га у реку”.

„Читање је велика уметност, рече Тарафа, а писање исто тако. Ја не желим да се нешто написано уништи мојом кривицом. Ја ћу рађе да умрем него написано да поце-пам!“ И настави пут, предаде писмо и умре мученичком смрћу за љубав писмености...Данас свет зна за пе-сника Тарафу, а име краља нико сем историчара.

Реч песника Матије Бећковића не одриче се, подвлачи Тошић, речи

**БРАНА ЦРНЧЕВИЋ, ПРЕДСЕДНИК ЖИРИЈА ЗА ДОДЕЛУ НАГРАДЕ
„БИБЛИОС“**



Нисам веровао да ће се у земљи Србији доћи одиши не да Матија Бећковић добија књижевне најрадежи већ да ја будем председник жирија који додељује шакву једну најрадежи. Очито да се времена мењају и то свакако радује. Тачно је зајажено да Матија Бећковић доје послужи језику, исашини и писмености али ваља исашаћи да је то један од најштежјих њослова на свештеник а ја не знам свештеника речи у српском језику који је тај њослов схватајши шолико озбиљно и одговорно, који се труди да апостолски прецизно вредност сваке речи у својој ћесми постави једну претом другој, а не једну пропушав друге и да ћесном каже оно што се обично зове тајном. А ту ни једна мисао није случајна. У њеј овом боје послужењу језику, у шакви

вом обогађају језику, у што
штајни коју и други писци знају
али не служе тако свештически
лежи за онештања њејт оштвој бој о-
служења односу према духовном.
Тешко ја је с неким поредиши,
они који то покушавају залуд
одузимају време сећи и другима,
просити зато што се изузено, и
збој тој а што је сведочио у шам-

Боīослужење језику

на времена ћесном на начин који је шакоће пајна. Написаши ћесму „Свети Сава“ са шим криком да је шешко земљи у којој је „паишчац Јушићена“ и „камење везано“ има све димензије праве велике ћоезије али она казује да Матија Бенковић разуме што проклеиство рода које ја једини и које ја води.

Бећковић бира речи по шежини, боји, укусу и мирису и предани читалац што осећа. Свака њејова песма писана је са намером да буде посредник између оној а што он зна и даје као шајну и оној а што читалац треба да сазна као шајну. Могао би се шај, тошово црквени обред Јоредиши са прачештвом: њејове песме у мној о чему, у времену кад се нафора није делила, личе на ону врсту односа између свештеника и верника. Не знам человека тако живо и радознато духа или ни таквој рујача. Посебно је занимљиво њејово стапално и немирно мешање у оно што чини друштвени живот земље. Скоро да нема те пешчице коју није Јошисао, не зато да би био у добром друштву, него што је, шај истини поштис исход сваке њејове песме и њејове поезије.

Пуштајући свећом срећао сам њеј ове вернике који су Јесму разумели — Јрејрека није било ни језик Роваца, ни кованице, ни речи које је сам творио и твори. Људи који те Јесме читају знају да се сусрећу са нечим важним и нечим што је добро и бој атији су за оно не што нису знали и осећали неј о за оно што су знали и осећали али

у нису знали корен. Бећковићева
формула је орачка, койачка и се-
ачка. Често ћеће і а видети како
један мали блокчић бележи реч,
ајродну, ону коју чује, која живи
која ће добити нови живот у
рејовој песми.

Посебно истичем њејов духовни однос према цркви, кад тој од оса није било као и њејов духовни однос према наћићенима онда ага их нису бројали да су наћићи. Матија је човек традиције и ухвоности, који зна да дочека и спријати славу и гостину. Нештедишице у казивању својих истине нису се штедео, нити се колебао, што је увек штежак Џуши и баш за то ме њејов усјех радује. Питамо како би се снашао на лакшем путу. У једном тренутку који није трајао кратко, сузивши му росијор у нови нама, фельтонистици помислише да су га укропили или само су му помогли да се врати Ровцима и традицијама. Помогли су му нехочише да зарони шамо где је заронио и исилни обалу која му од њих није била обећана. Па да је и мали, злоглав, зао одбранила би га њејова поезија, а камоли што је шакав таквој га знамо: постојан, гослар, мудар и духован. Због свеја која је дужност ми је да овде кажем да високо издавам Бећковићево име у српској литератури. Трећна је околност за српски језик, културу и српски народ што ће претерас поздрављамо ћесника чија реч у поезији и јавна делатност тако складно подударају.

БРА

Ускрс, највећи и најшански празник свечан
свим крајевима где живе верници. Свечености су
свим православним црквама обреновачкој.

УДРУЖЕЊЕ СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ

ПОДРЖАВАМО ОДЛУКУ САО КРАЈИНА

- Последњи атак врховништва претворио се у најкрвавији сукоб до сада и надамо, кажу представници подружнице Удружења Срба из Хрватске ● „Битно је да српски народ схвати да ни у матици не може бити добро ако тамо није“.

Последњи „крвави“ догађај у Аутономој области Крајина и „битка“ за Плитвице, као један од типичних показатеља дубине српскохрватске кризе и њене ескалације, узнемирили су јавност и демократски свет... Протести против акција МУП-а Хрватске стижу из свих крајева Републике и овог пута заједнички оштро од свих политичких странака. Међутим, посве разумљиво за судбину српског живља највише страхују они који су потекли на тим огњиштима, одавно их напустили, али нити родбинске нити емотивне везе нису покидане...

Београдско Удружење Срба из Хрватске међу првима се огласило упућујући оштар протест против хрватских специјалаца и захтевајући повлачење јединица МУП-а Хрватске са територије Плитвица... Чланови обреновачке подружнице која делује у оквиру овог Удружења су се таквом ставу и саопштењу једнодушно пријудили.

„Подружница у Обреновцу није одржала састанак нити заузимала засебне званичне ставове, кажу Станко Делић, председник, Борко Иванин, потпредседник и Јованка Косаничић, секретар. Али, свакодневни међусобни контакти бивших Крајишника и страх за судбину српског народа у Хрватској, речито говоре са колико се оштирише и емоција о последњим догађајима говори и мисли.

По њиховом мишљењу Плитвички случај је кулминација по-дређеног и тешког положаја српског живља... Годинама је

српски народ трпео тај инфиериорни положај, тоталну информативну блокаду у односу на матицу и физичко и духовно уништавање, или ипак до пре годину дана није се ни помислило да су овакви сукоби, са људским жртвама, могући. Посебну тежину најновијим догађајима даје чињеница да се држава у српском националном парку, мада је већ одавно присутна тежња да он постане хрватски (прошле године се родила идеја да се Плитвице издаје из Коренице и припоји општини Слуњ).

Поред конкретних задатака на помоћи српском живљу (храна, одећа, прихват српских породица и друго), чланови Подружнице сма-

трају да је веома битно, и ту виде сопствени ангажман, и формирање јавног мињања о тежини српског питања у Хрватској, јер чињеница је да се у матици још увек није створила права слика о томе. У том контексту Јованка Косанић додаје: „готово је несхватљиво да Студио Б даје пуних пет сати програма о деветомартовским догађајима, а о Кинину и Кининском случају једва пола сата“.

Очито је да српска власт и држава чине напоре да смиришу ситуације и решењу српског националног питања, али увек остају резерве да ли су све могућности исцрпљене и да ли се могло више?

У одговору на ово питање уз малу ограду од објективности због емотивног расуђивања о свему, кажу да се ипак, може много више, што не значи обезвреживање свих досадашњих напора. Јасно је да је у овом тренутку камен спојица и теквак економски тренутак, тако да ће се прави однос Србије ка решавању овог проблема тек испољити. Битно је да српски народ схвати да ни у матици не може бити добро, ако тамо није!

Подружница посебно подржава и сматра је политички добрым потезом одлуку Крајине о пријајању Народној републици Србији, јер како рече Борко Иванин... „она је само последица вођења државе

политике у Хрватској према Србима као људима“. Истовремено, политички мудрим се оцењује и став српског парламента да „одустане“ од сопствене одлуке о пријајању тих територија... Логично би било да се у датом тренутку такво решење озваничи и у српском парламенту, али не сада када се инсистира и ради на мирном решавању ствари, јер би изазвала супротне и неподобне ефekte, кажу саговорници.

Без обзира на заиста узварелу ситуацију и критичну тачку сукоба, чланови Подружнице верују у коначно и право решење српског питања у Хрватској, и то пре свега уз максимално коришћење политичких метода. А добровољачке јединице? Оне су само неоспоран напор и поштена жеља Срба да помогне свом народу (ако затреба) у борби за опстанак!!!

Новка Павличевић

ДРУШТВЕНЕ ДЕЛАТНОСТИ У '91.

ПРОСТРИТЕ СЕ ПРЕМА ГУБЕРУ

- У овој години на финансијску подршку Града могу рачунати, и то само делимично, образовање и судство. Да ли ће донатори и који, помоћи реконструкцију Дома здравља?

Већ дуже време у Општини се осећа проблем недостатка школског простора како кад је у питању основно, тако и средње образовање.

Школа у Баричу гради се већ неколико година. Прва фаза је завршена. Школа је свечано отворена у октобра прошле године. Изградња спорске хале и 6 ученичница (друга фаза) планирана је за идућу годину али је динамика померена пасе у посао ушло пре рока. Очекује се да ће четири ученице бити готове до почетка нове школске године.

За завршетак школе у насељу „Ројковац“ неопходно је обезбедити 120.000 милијарди динара. Средстава нема. Радови ће ове године стићи до крова а идуће ће школа ући у приоритет обећао је Милорад Уковић, председник Скупштине Града приликом недавног посете Обреновићу.

Кад је пак у питању доградња новог ученичког простора у средњој машинско техничкој школи „Буда Јаворовић“, нема никаквог обећања. Пара нема, за све средње школе на подручју града Београда ове године планирана су средства од само 8.100 милијарди.

Ученици основне школе у Дражевићу снабдевају се водом из цистерни. Тражена је могућност да Град помогне у изналажењу могућности за финансирање испитивања бушотине за будући бунар или представници Града нију нису могли рећи „да“. Ипак обећано је да ће се проблем решити на неки други начин(?)

Обреновац и Обреновчани се морају ослонити на сопствене снаге и кад је у питању реконструкција и доградња Дома здравља. Петнаест одсто од заведеног месног самододатка очито неће бити доволно за инвестицију од милијарду и сто милиона (то је петина укупних средстава намењена за потребе здравства у овој години, многе већ започете инвестиције мораће да се конзервирају) па је предложено да се проблем превaziђе прихваташњем могућностима које пружа донаторство.

После вишегодишњег привременог смештаја у баракама Општински суд би коначно требало да добије нову зграду у центру Обреновца. Расчишћавање терена и решавање имовинско правних односа је већ почело.

Првобитни пројекат је био преамбициозан па је сачињен нови. Завршетак инвестиције, ипак, у многом зависи од разговора са Републичким министром за правосуђе. Представници Града сугери-

сали су да се ти разговори интензивирају.

За заштиту куће Ранковића у Дражевићу (културни споменик) Град је обећао 1.000 милијарди.

Сарадња Општине и Града у погледу финансирања програма културе и физичке културе била је добра, оценето је на недавном састанку Павле Николић, потпредседник СО и изразио налуд да ће тако бити и ове године.

М. Митровић

ОБРЕНОВАЦ МЕЂУ „НАЈГЛУВЉИМ“ ОПШТИНАМА У СРБИЈИ

Дикшатура монопола

- ППТ Србија годинама игнорише Обреновац ● Да ли су монополисти, ипак, притиснути аргументима спремни на сарадњу? ● Нови телефонски приклучци крајем '92. године.

Обреновац са 6200 телефонских приклучака на 85000 становника и привредом какву има спада у ред најнеразвијенијих општина кад је у питању ППТ мрежа, констатовано је на недавно одржаном састанку највиших представника Града и Општине. И поред те чињенице мале су шансе да се проблем брзо превaziђе.

Сви напори Скупштине општине да са ППТ Србије нађе заједнички језик остављају се без резултата. Истина, обећано је да ће Обреновац ући у План за '91-ву годину или ППТ још није реализовао ни уговоре склопљене пре седам па и десет година. Монополисти се понапају монополистички. Према напој општини имају посебно немаран однос у Стублинама 84 телефона нису приклучена, а по свој прилици и неће док се не угради нова АТТ централа. У насељу „Ројковац“ требало је да се отвори мала пословница ППТ са шалтерским услугама или већ 2 године стотинак метара квадратних стоји празно. Узалуд упозорена, писма и захтеви општинских органа да се простор приведе евак или уступи неком другом. Пошта нити отвара пошту нити другом уступа простор.

Да је по ППТ-у Обреновац би у план за развој и проширење ППТ мреже ушао тек 93-ће. Обреновац није упао у редован

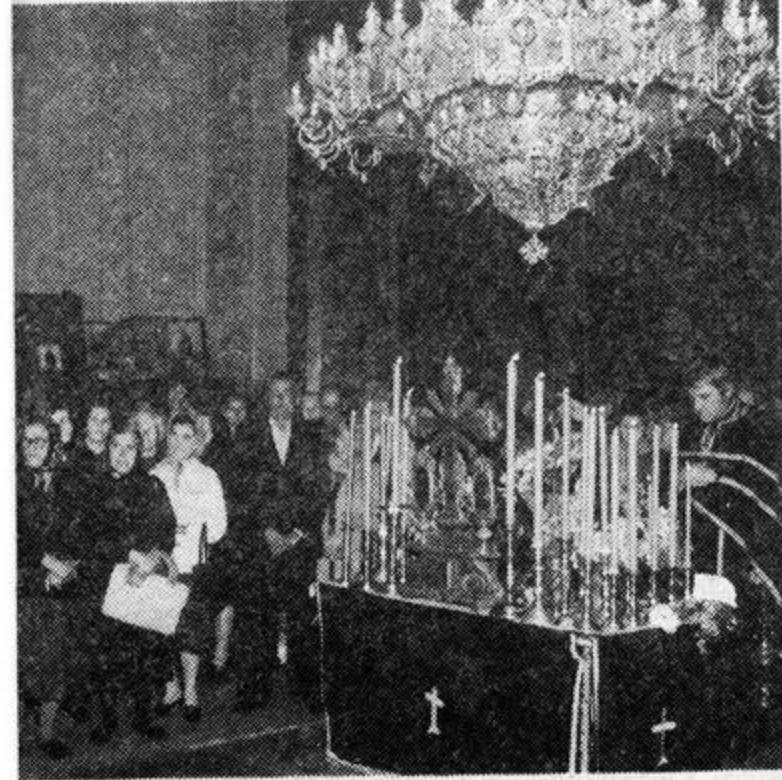
контингент набавке Алкателових центара за ову годину. Пошто испорука траје годину ипосто ко зна кад би дошли на ред.

Општина је преко Друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве ушла у инвестицију за реновирање и изградњу зграде обреновачке поште. Пројекти су готови и извођач је већ ушао у посао. ППТ је притиснут па је договорено да Обреновац ипак уђе у „ванредан“ план за набавку АТТ централа, капацитета 20.000 бројева. Уз то ППТ треба да финансира изградњу спојног пута са Београдом а Општина, односно корисници (плаћањем пријемника) изградњу секундарне мреже. Читав посао могао би, ако све буде текло по плану, да буде готов (нова реконструкција и дограђена пошта, нова централа, примарна и секундарна мрежа) до краја 1992. године. У том циљу неопходно је да ППТ што пре потпише уговор и да аванс Алкателу, да прионе на изградњу спојног пута а општина уз помоћ обреновачке поште обавести све евентуалне будуће кориснике телефона да поднесу захтеве за пријемника. Тренутна цена је за грађане 15.000 а за предузећа 20.000. динара.

Уградњом нове Алкателове централе капацитета 20.000 бројева. Обреновац би проблем телефона решио за наредних 10 година.

Мирјана Митровић

ПРАЗНИЦИ



ТСКА СЛОГА И ЉУБАВ

адоснији хри-
о је обележен у
е православни
организоване у
квама, па и у

На стотине верника окупљало се пред „божијом кућом“ још од поноћи уочи празника. Свештеници су молили за благодет, милост и мир. Била је то прилика да се још једнапут потсетимо на хришћанску љубав која је тако неопходна овој нашој напађеној и узнемиреној земљи.

ОН

ЕПИДЕМИЈА ЖУТИЦЕ У ГРАБОВЦУ СЕ ЈОШ УВЕК РАЗБУКТАВА ЖУТИЦА ИЗ ЛОКАЛНОГ ВОДОВОДА

● До закључења броја у Грабовцу је 39 особа оболело од жутице, а на основу анализа, постоји сумња да је још стотинак заражено вирусом

Житељи Грабовца, њих 3,5 хиљада, ових дана су се нашли у великој невољи. Због загађеног локалног водовода дошло је до епидемије жутице великих размера, а страх се увикао у свако домаћинство. До закључења овог текста, у Грабовцу је од жутице оболело 39, највише деше и око стотинак сумњивих. Пошто се сви сумњиви у епидемији оваквог типа рачунају оболелим, ради се о епидемији несвакидашњих размера.

Исправност воде за пиће у Грабовцу је алармантна већ пар година уназад. Упозоравали су мештани на опасност и веровали у добру вољу надлежних од Општине, Града, Републике, али... и у срећу, која их је овога пута заобилала. Поглава пар случајева оболелих од жутице прошлије јесени, изазвало је жучну расправу на једној од октобарских седница Скупштине. Хигијенско епидемиолошка служба обреновачког Дома здравља, на основу резултата анализе узорака воде у Грабовцу, више пута је, прошле године, упозоравала на могућност епидемије. Предлагане су мере заштите које су достављане свим надлежним органима (Скупштине општине, Градској санитарној инспекцији, задуженој да прати спровођење мера и Комуналном предузећу, које је преузело бригу око одржавања локалног водовода у Грабовцу). Свако од надлежних је преузело део обавеза, дао обећања, на чemu се остало до данас. Једно време Грађанац је био снабдеван пијаћом водом из цистерни, да би после извесног времена неко проценio да за такво снабдевање водом нема више потребе. И, средином прошлог месеца, после отапања фебруарског снега, жутица је поново закуцала на врате мештана.

У извештају епидемиолошке службе Завода за заштиту здравља из Београда од 28. марта, стоји, да

јеод жутице у Грабовцу оболело 9 особа. Сутрадан се на седници Скупштине општине, али и чланком у дневној штампи, увелико упозорава на опасност. Алармиране су и екипе Завода за заштиту здравља које су истог дана биле на терену констатовала да је епидемија ту. Ради се о хидричној епидемији жутице (типа "A"), насталој услед загађености изворишта, какој стручњаци. Претпоставља се да су узорци загађења септичке јаме које су се „покренуле“ после отапања снега. Забрањена је употреба воде, али сваког наредног дана број оболелих и сумњивих се увећавао невероватном прогресијом. Уместо да се благовремено спречи, епидемија је бујнула, а здравствене екипе обреновачког

лабораторији Дома здравља исте вечери и исто толико узорака упућено Институту „Торлак“, каже Др Ратомир Срећковић, директор Дома здравља.

Посебно је обраћено 15 трудника и установљено да су дve оболеле од жутице. Патронажне сестре су са гамаглобулином, као неопходном мером заштите, пошли у кућу трудника и извршиле вакцинацију.

Предузете су и мере изолације и лечења свих оболелих. А једини лек да се жарите смири је лична хигијена, исправност воде и животних намерица, као и дезинфекција. Забраном употребе воде из водовода, прекинут је извор зараже као основни услов за заустављање инфекције, наглашава Др Срећковић.



Грабовац, ових дана

Дома здравља уз помоћ Завода, га- се пожар. Предузете су хитне мере хигијенско здравственог надзора (посебно у обе школе са преко 1.000 људи) и мере откривања тј. ак- тивног истраживања оболелих. Само у једном дану, у Здравственој станици у Грабовцу и у обе школе урађено је анализа узорака урине од 376 особа и узето 97 узорака крви, чија је налаза извршила у

данас се питамо, зар није било боље спречити, неголечити? Има ли одговори? Шта се збило са обећанима да ће водовод у Грабовцу бити под најстрожом контролом до пуштања у рад регионалног водовода? Не прети ли већ сутра, слична опасност Стублинама, Дражевцу, Польанама?

Каћуна Николић

СТАРА ТЕМА ОПЕТ АКТУЕЛНА

ТЕНТ ЂЕ ГРЕЈАТИ БЕОГРАД?

Београд покушава да се ослободи класичног система грађања не само због високих цена неурног снабдевања класичним горивима него и ради заштите животне сре-

дине. Поједини делови града се га- сифицирају, други опет топлотну енергију очекују из система РЕИК „Колубара“.

Однедавно су и ТЕ „Никола Те-

сле“ у комбинацијама за испо- ручиоца енергије. Воде се ози- љњи преговори са ТЕНТ-ом на реа- лизацији заједничког посла.

По свој прилици енергијом из Обреновца грејаће се насеља на левој обали Саве, пре свега Нови Београд. Читав посао је још увек под знаком питања. Пре доношења коначне одлуке морају се добро сагледати финансијски ефекти. Показаје ли се да има економске рачунице предузеће се конкретне мере.

М. М.

ПОПИС ПРИ КРАЈУ

Први подаци — 21. априла



Ових дана приводи се крају шести по реду попис становништва, ста- нова, домаћинства и пољопривредних газдинстава у обреновачкој општини.

У 251-ном пописном кругу (на колико је подељена територија Општине), налази се 266 пописивача, углавном средњошколаца са обреновачког СИЗ-а, који су после инструктаже „оспособљени“ да анкету спроведу квалитетно.

По речима Боре Велимировића, председника Општинске пописне комисије, посебних проблема на терену није било, а „ситни“ су се отклањали у ходу.

По повратку пописивача са терена на потезу је Општинска пописна комисија, чија је обавеза да све податке обради и тако обраћене са првим резултатима о броју становника, станова, домаћинства и пољопривредних газдинстава, 21. априла упути Савезном статистичком заводу на коначну обраду.

По наговештајима Општинске пописне комисије, трошкови пописа у обреновачкој општини се проценjuju на око 1.700.000 динара (што се односи на рад пописивача на терену и трошкове инструктаже).

К. Николић

ШАНСА ЗА ЈЕДНУ СЕЗОНУ

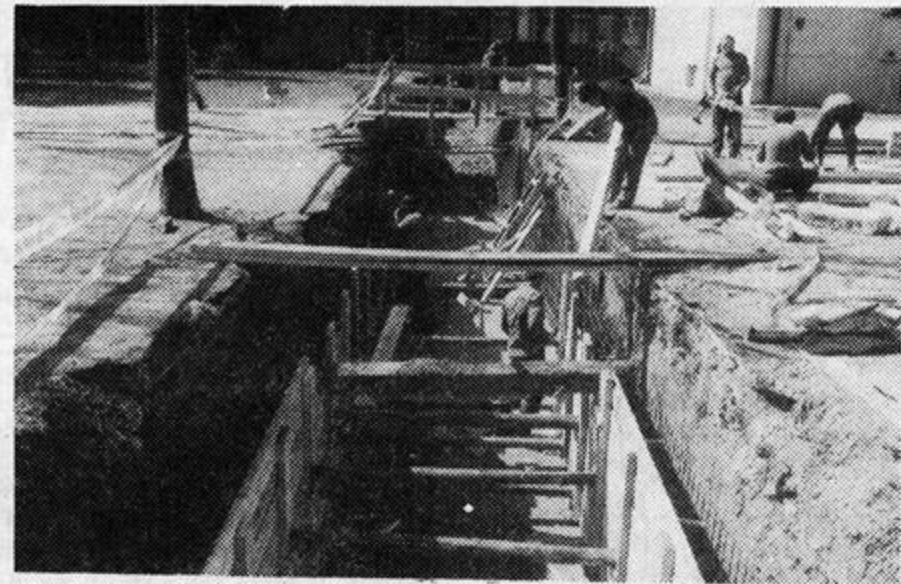
Са обреновачког СИЗ-а запошљавања, до краја месеца, 100 радника до 35 година старости, похиће на привремени рад у СР Немачку. Радницима ће код последавца, бити обезбеђен смештај: храна, плаћени доприноси за инвалидско-пензионо и здравствено осигурање и чиста зарада од 800 марака.

На основу међународне конвенције о размени рада, тј. споразума између СР Немачке и Југославије, Градски фонд запошљавања је добио понуду о ангажовању 1.700 радника на мање сложеним сезонским пословима у пољопривреди, шумарству и угоститељству у СР Немачкој. Шанса је дата и незапосленима у нашој општини. Ових дана се врши евидентирање потенцијалних кандидата „за пут у боли живот“, макар и за једну сезону. Избор радника ће вршити последавац, а ко ће бити изабран из компјутера, зависиће од личних података који буду унети у „картицу“ (године старости, здравствено стање али и... изглед (са фотографије).

Трошкове прибављања потребних документа (лекарског уверења и личних исправа) и пута, сносиће немачки последавац.

К. Николић

РАЗВОЈ ТОПЛИФИКАЦИОНОГ СИСТЕМА



Обреновац — велико градилиште

ТОПЛОВОДНА МАГИСТРАЛА

● Почела изградња друге магистрале топловода са технологијом која се први пут примењује у Југославији. Грађани учествују у изградњи секундаре.

почетка грејне сезоне.

Комплетна испорука репромтеријала уговорена је са Хидро-пројектом из Добоја са којом је сарадња изузетна тврди Јеремић. Цене су фиксне, а рокови отплате од 5 – 7 месеци. Директним уговором избегнуто је посредновање трговине па су цене ниже и до 50 одсто.

На извођењу радова ангажоване су проверене куће. Нови колектив, Слобода, Термоелектро и Мано-синђењеринг.

Позитивно искуство из прошле, Фонд је применено и ове године. У финансирању изградња секундарне мреже учествују и заинтересовани грађани. У седам једнаких месечних рата доје изградња уплата по 200 динара за сваки метар квадратни и 20.000 по пријељу. На потезу Беглуга Лива-лица, Железничке и улице Мила Јуха пројектовано је 215 пријеља. Неки плацеви још нису испарцелисани па је сада уговоре о учењу у финансирању потписало 160 грађана.

Мирјана Митровић

ВЕСТИ ИЗ ЦРВЕНОГ КРСТА

У Црвеном крсту је 9. априла „отворен“ „Еко-телефон“ за Вас.

Сваког уторка у исто време, од 7 до 17 часова, на телефон Црвеног крста 871-272, примаће се еко-попуке свих грађана Обреновца. Сви грађани могу пријавити све оно што је десило или се дешава у њиховој непосредној близини, а што угрожаје животну средину свих нас. У ову акцију заштите животне средине су укључени сви грађани Обреновца.

На сваки „аларм“ грађана, Црвени крст ће алармирати надлежне институције, органе и службе, као и се „еколошки екцидент“, било које врсте, хитно зауставити и санирао. Кривци за почињење прекршаје неће проћи некажњени.

Од 11. априла, Црвени крст креће са још једном „хало-акцијом“. Сваког четвртка од 7 – 17 часова, на телефон 871-272, можете упутити „апел за помоћ“. У акцији „Апел за помоћ“, такође, могу учествовати сви грађани, обраћајући се на телефон у случају да је помоћ потребна комицији, члану домаћинства или лично. Све врсте потребне помоћи пружаће екипе Црвеног крста у сарадњи са патронажном здравственом службом Дома здравља и екипама и службама Центра за социјални рад и свих оних који могу да помогну.

К. Н.

ЧИТАЛАЧКИ ФОРУМ

ДОБРО ЈЕ ДА СЕ РАЗДВОЈИСМО

(„Па, ми смо инак, један народ“, ОН бр. 55)

Српски је народ велики народ. Не бројчано, већ по неким особинама које га сарставају у ред великих народа. Једна од тих особина је и следећа: Срби себи могу да дозволе да се окупљају око различитих идеја. Они не морају да по свом политичком убеђењу буду Срби, као што је то случај са Хрватима или Словенцима. Срби су и монархисти, и комунисти, и демократе, и радикали, и либерали. Наравно, Србима су српство и отаџбина светиња и нема нормалног Србина који ће против тога устати. Међутим, Срби ће свакако устати против режима у својој држави када сматрају да је то. Управо то се данас дешава.

Питанje усноствљања социјалне правде (што је сасвим различито од медикритецког жеље „да сви буду једнаки“) је, жалост, у овом веку послужило за најбесумниче манипулације дела човечанства. Г. Адолф Хитлер, чија се партија, иначе, звала Националсоцијалистичка радничка странка Немачке, успео је да демократским путем дође на власт управо зато јер је идуо решење нагомиланих социјалних проблема у тадашњој Немачкој. Чак, чињенице говоре да је он за кратко време успео да смањи социјалну тензију. Наравно, оно што је даље урадио је чисто лудило. С паролама о социјалном благочинству оружаним путем на власт су дошли комунисти. Осим ако се под социјалном правдом не подразумева једнакост у беди, онда се може тврдити да ни социјализам није ишти битно нове деоне по том питању. Можда је било добре воље, али резултата није. На жалост, мора се признати да социјализам никада и није имао озбиљне шансе да уради он што су његови гласноговорници обећавали из простог разлога јер је он друштвено-економски систем који није у стију да за остваривање социјалне правде обезбеди основну претпоставку – јаку економију!

Управо то је кључни проблем. Социјализам и његови теоретичари као и они који су то у пракси покушали да остваре никада и негде нису успели да створе јаку економију. Нису го успели ни на папиру, а папир трпење као што је познато. Г. Карл Маркс и његова економска теорија су већ крајем XIX века претрили такву научну критику од стране тадашњих водећих економиста (Бем Баверк, Парето, Бароне, Мизес, Хајек...) да је највећи број његових ставова постало само део историје економске мисли. За илустрацију највећи само један пример. Марксистичка економија није успела да нађе решење за један од кључних проблема сваке привреде: није успела да обезбеди механизам за оптималну алокацију ресурса. То није успела ни теорија ни пракса. Јер, може се можда тврдити да тржишни начин решавања овог проблема није идеалан, али је најбољи за сада пронађени метод.

Тржиште, пак, не може бити усноствљено тамо где постоји договорна економија и друготврдна свјетлина. Човек се просто непријатно осећа и кад изговори те две накаратне синтагме јер представљају класични *contradictio in adiecto*, логичку погрешку типа „живи мртвац“. (Ко зна шта ми се за све врмee писала овог текста по глави мота необјављена песма г. Матије Бехковића „Везивање за мрца“, изговорена баш овде, у Обреновцу, пре неколико дана.) О садржини тих синтагми се нема шта рећи – јер је немају, а о штети коју су нанеле се може писати дешенијама. Даље, долазимо до још једног важног питања, питања својине. Приватна својина, као и тржиште није најбоље решење, али је цивилизацијска тековина која обезбеђује економски, а самим тим и сваки други просперитет.

Управо приватна иницијатива је помогла Шведској да буде земља

са највећим степеном социјалне правде. Тамо су, као и у Шпанији и Француској социјалисти на власти и нико их не напада, осим вероватно тамошња опозиција. Али ни један западноевропски социјалиста никада неће доћи на идеју да у својој земљи успоставља марксистичко-левињинистички социјализам. Свака социјалистичка партија, управо се заједно за очување и неговање постулата постојећег економског поструга заснованог на приватној својини и тржишту. Свакако и у примењене економске функције, пре свега јефтине, државе. Тамо су сви против социјализма, па и социјалисти. Чак ни радничима социјализам не пада на памет; сваки радник сања да постане буржуј, а не радник-самоуправљач.

Треба се залагати за хумано друштво. Социјалистично се није показало као такво. Па чак и тврдње о исксплоататорском друштву појединачни социјализам су потпуно бесмислене у ситуацији када социјалистичка држава отима од предузећа и по 60% дохотка. Као да је раднику важно ко му отима зараду појединачи или држава. Профити су, дака-ко, много мањи. А шта држава даје зауврт? Да ли можда 30% укупних државних прихода као Немачка?

Дилема социјализам или капитализам је идеолошка природе и као таква поприлично је бесmisлена на крају XX века. Ради се о томе да се мора обезбедити јака економија. Ја се уопште не заједам за рестаурацију капитализма већ за јаку економију. Лично бих пресрећао да је социјализам био у ситуацији да је обезбеди па да сада својом „пропагандом подржаном јаком економијом“ рушимо капитализам широм васељене.

Зато, не треба се плашити оваквих подела у српском народу. Чак ако се погледи ко је на једној, а ко на другој страни, добро је да се раздвојимо.

Александар Поповић

ТРЕЋИ ЗАХТЕВ, ИЗОСТАВЉЕН

(„Обуставити производњу, ОН бр. 55“)

У ОН од 27. марта 1991 године објављен је чланак у вези са захтевом Општинског одбора Демократске странке из Обреновца који је упућен Народној скупштини Србије 8. марта 1991 године и који се односи на рад постројења ТДИ у саставу Базне хемије из Барича. Ради потпуног информисања јавности о захтевима које је ОО ДС из Обреновца упутио Народној скупштини Србије молимо вас да

објавите и наш трећи захтев који је, вероватно омашком, истио из објављеног текста, и који гласи:

– да се утврди листа одговорних за овај привредни и еколошки промашај и то на свим нивоима од Месне до Републике.

Овај наш захтев сматрамо једнако важним као и претходна два која су већ објављена.

Општински одбор ДС Обреновца

ПО СЦЕНАРИЈУ ВЛАСТОДРЖАЦА

(Саопштење за јавност)

Уз поштовање свих важећих норми и новинарске етике не можемо а да вас не обавестимо о ставу Месног одбора СНО у Обреновцу поводом вашег неконкретног односа према нама. Имајући у виду сву сложену ситуацију у друштву не видимо разлог да ви у тој ситуацији даље радите по сценарију обреновачких властодржалаца. Тако примера ради не објављујете и и тервиј у са лидером једине легалне странке а на супрот томе објављујете и то чак на ударној страни представљање неке нерегистроване странке и улични разговор њеног вође са припадницима СНО.

СНО вам само указује на неконкретан однос вашег листа који је у ставу да због једине позитивне реченице током целог представљања Српске радикалне странке и

њеног лидера гос. Војислава Шешеља који све остале странке врећа, али се зато подвррова гос. Мишевићу избаци из новина већ спреман интервју са гос. Мирком Јовићем а простор уступа нерегистрованој страници о чијем сте ви радијем називу писали да чак и врећа јавни морал.

Месни одбор СНО вам се неће удавати нити вас молити да објавите ни ово саопштење јер ми сматрамо да ће Месни одбор у Обреновцу радији још боље и још чвршић како би кад за то буде дошло време и ми дали свој допринос о објективном информисању у својој Општини.

С веома у Бога, – за Краља и Отаџбину

Месни одбор СНО Обреновац председник

Јакшић Драгољуб

БИЛО ЈЕ

ПРОВОКАЦИЈА

(„Нисмо провоцирали“, ОН, бр. 55)

Поштовани уредниче,

У вашем листу „Обреновачке новине“ бр. 55 од 27. 3. 1991. године објављен је текст „Нисмо провоцирали“ потписан од стране групе омладинаца.

Молим Вас да се у интересу објективног информисања читалаца Вашег цењеног листа објави овај мој текст.

Чињенице које су наведене, да су потписници текста на митингу „За мир, демократију и слободу“ у организацији СПС, били вређани од стране присутих грађана (преко 1.000 људи) и да су им чланови СПС претили, нису тачно наведене.

Наиме, тачно је да су грађани реаговали бурно на њихово демонстративно напуштање митинга уз подизање руку и три прста као симбола СПС, на добављање речи „црвена банди“, поготово кад се зној да су пале две непотребне жртве у забрањеним демон-

трацијама СПО и других опозиционих странака.

Истина је да су групу омладинаца која је напуштала митинг заштитили активисти СПС, Љубиша Аксентијевић, председник СПС у Обреновцу и ја, Росић Милан, а народни посланик Миладин Тодић позвао присутие грађане на мир и достојанствено понашање, док дотична група не напусти митинг.

Очигледно да ова група грађана, припадници СПО и других опозиционих странака, не познају форму културе политичког дијалога, већ зна само да врећа и провоцира поштене грађане који су дошли да мирно изразе свој протест против свега што се догађао 9. 3. 1991. године у Београду.

Значи, нико им није претио од стране активиста СПС већ напротив.

Милан Росић

ПОВОДОМ ЧЛАНКА „НИКО НЕ СМЕ ДА НАС БИЈЕ СЕМ...“

(„Нико не сме да нас бије, сем народне милиције“, ОН, бр. 55)

Главни и одговорни уредник овог листа, из сопствене бележнице дао нам је чланак „памучног“ новинарства, које се не разликује од помињаних „памучних“ изјава.

Његова белешка није ни вест, ни коментар, већ у жаргону „липашког језика“ обично „жврљање“, уз примерну писменост, која је овог пута сама себи циљ.

Пр свега, боље је волети било ко-га, него мрзeti, да се констатује да било које новине данас доносе мало истине.

Ја бих стога о једној (не) истини покретајући уредника да демонстрише студената јуна 1968. године у Београду и скорање на Теразијама повеље, па истовремено развеже, коначно веже у чвор, где се крајеви у језгру не виде, поготово што их писац, оваквом конструкцијом, најверније ставља у ситуацију да не могу представљати један континуитет са малим чвором на својим крајевима (почецима), где у тој чворију израслини учествује и козарачко коло на једном крају.

Наиме, Београдске студенческе демонстрације 68. нису биле Липаш-

ка гибања, него јунске масовне демонстрације свих београдских факултета и студената, а јунске су и зато што су се подудариле са свеопштим Студентским покретом европских земаља, који исти месец називају истим именом, а не липњем.

Захтеви тих демонстрација су били далеко од свих граница река и градова, као свог циља. Насупрот, они су били универзални, хуманистички и демократски и у контекстујујућима са сличним захтевима европских колега.

Колеге који исти месец називају липњем су се у „покрет“ укључиле са знатном временском задацима и дозираном бројчаношћу, као и колеге „Змајчићи“.

Историја се често понавља: У II светском рату иносиони Ослободилачки рат бива искључен у формирању нове, своје, државе, а много касније мајске демонстрације 68. године постају „Липашка гибања“. Заслугу за то припишими Светом Јосифу из католичког календара и сопственој југословенској припадности и наивности да на крају ових догађаја само Београд заигра његово коло.

Стога овај покрет не би могао бити „косметика“, већ бутиња која се није угасила и тињала после времена Козарачког кола, да синови баш истих очева (а не синови неких очева) запале сличну, нову бутињу на Теразијама, стим да може бити тачно да су очеви из 68-те посматрали дескембасти из сопствених, угодних, кућних папуча.

Уредник је хендилен, ако је био млад па није могао да буде учесник догађаја 68., а његов је лични проблем, ако је тада био доволно стар, а очекивао, као и овог пута, да га у догађаје неко позове.

Моје писање треба схватити као исклапитиву упућену Уреднику, да као елуквентан новинар, набачене и помешане теме и појаве, које не свакако још пратити, разради кроз јасан новинарски коментар, јер су нам вести о догађајима већ познате. Акузије у смислу: „Повјесна сељница“ или „Липашка гибања“ за већину читалаца не значе никакву истину, сем да се понуђени текст прочита више пута, што је интелектуална егзебиција, која новинарство помера са правог места.

Миленко Мијалковић

ОБРЕНОВАЦ

ЖЕНСКИ РАЗГОВОРИ

НИСАМ ТИ ТО ПРИЧАЛА...



лов ограничен или забрањен??

„Уместо тих специјалних сонара, било би боље да су нам у пакету послали Кевина Костнера, следећа ће... Она као да није окусила сласт досадашњих нам матичних пакета, па хоће и ванграничне? Кажу, међу Американцима важи за „најупотребљивијег“ мачомена.“

У амерички укус (и сан) не сумњам, али не верујем да би међу „кршним“ Југословенкама његов стас имао толику прођу. А још мање дугогодишња стабилност у браку. Био би то, за њега наравно, прави „Плес са вуковима“.

„Из Америке нам стижу холивудски лепотани, а из Индије „како доживети 101“, јави се потенцијални присталица алтернативне медицине. После свих источњачких метода,

ајур веда ми делује најсумњивије. Ја гласам за здрав живот, али неке њихове препоруке нам га у великој мери ускраћују... Замислите: устајање у б. у кревет (подразумева се спавање) најкасније у 22 часа, а дан уместо са уобичајеним нам навикама започети са чашом топле воде и лимуновим соком...“ Ону масажу са сусамовим уљем као да је најверно заборавила. Нема сумње: може и да прође под условом да имамо кога да је „профессионално“ обави, закључих.

„Толико су нас обасули по нудама, да сам начисто у не- доумини на коју да одговорим, полемично се разговор настави. Џон Казабланкастрага за најлепшим, најфотографијији, најшармантнијом левојком, а Вечерње новости за најрационалнијим, нај-

занимљивијим, најздравијим викенд „ручком?!“

Другариши свака част када испуњавају услове на оба терена, ако је још под знаком питања лако ће се одлучити: за први таленат могла би добити тек 150000 долара (Бушових, наравно) а за овај потоњи 100 марковићевих... Под условом да није „реформиста“ нека се овога пута ипак мане патриотизма. Зарал будућности!!!

„Мислим да је крајње време да се окренемо раду, нападно ће последња саговорница... Зар поред претходних заловљстава искро и о томе размишља, породовах се, кад ме она пресече: „Празник је близу, а још нисмо одлучили како искористити петодневни одмор?“ Питање ме зачуди: зар се у календарима не црвени само два дана? Или је и овога

пута на потезу наша стара најка да неспојиво спајамо, а спојиво раздвајамо. Па срчан вам Празник (не) рада, у то име!

О Ускршњем туџању зачудо не проговори ниједна. Савремен разумљиво: лако је сада то ради када смо се законски договорили, а где су те кукавице што данас шетају са јајима биле пре пар година?

У овом тренутку мене много више брине друга ствар: хоће ли наша узданица Просинечки у Милано или Реал?

За Вука већ нема двојбе: он је одлучио у Национални свет – неће! На „потурања“ да су (одједном) и социјалисти Срби неће се лако наговорити!!!

Новак Павличевић

„Универзал“ не мари за конкуренцију

Мирољуб Стјајевић машински техничар за термоенергетска постројења, до скоро, један од 45 хиљаде незапослених, који је, после годину дана чекања на посао међу тристотине својих колега у струji, проблем запослене решио приватном иницијативом.

Уз помоћ најближих чланова породице (оца и брата), Мирољуб је пре два месеца отворио самосталну привредну организацију „Универзал“, специјализовану за продају резервних делова за пољопривредну механизацију, као и лаку пољопривредну механизацију (мотокултиваторе, моторне тестере, ко-силице). Ових дана, асортиман је обогаћен и мазивом за пољопривредну механизацију.

По већ уходаном систему „ако хоћеш да продаш, приближи се купцу“, Мирољуб је у Грабовцу изјамио локал и уз минимална улагања претворио га у пословни простор по ЈУС-у.

Онвентар је купљен на отпаду, роба набављена са роком плаћања од 30 до 60 дана и уз ризик се кренуло. – Данас, два месеца после, на основу првих процена, врло сам задовољан, каже Мирољуб. Страховао сам од конкуренције и од локације. Село је то. Међутим, слободно могу рећи, високим ценама обретовачко тржиште ми не може бити конкурент.

Искрини реглери за тракторе у „Универзалу“ се могу купити по ценама од 800 динара, док су цене

истог дела у „градским“ продавницама од 1.200 до 1.800 динара.

У „Универзалу“ се могу наћи делови и за старије типове трактора као што су „фергусон-565“, „558“ и „533“, којих иначе нема у продаји и то по врло повољним ценама. На пример, аутомат „лукас“, индиске производне кошти само 700 динара.

У „Универзалу“ се ради по систему наруџбе. Данас наручиш, суutra добијеш...

Посао је кренуо, па Мирољуб перспективу види у проширењу делатности на производњу резервних делова (семернизи, заливници и гумени превод). Извршене су већ неке припреме за изградњу објекта. Производња би отпочела у наредној години.

Отварањем ове привредне радије, Мирољуб није решио само свој проблем запослене. За пошиљавају једног радника уз сопствен обавеза из радног односа (л.д., топли оброк и превоз). Поред високих обавеза по запосленом раднику, које су дестимулативне, власнице се жали на сувишно администрирање, на обрасце који су доста нејасни, али и на „дупло“ опорезивање добити. Са нестручњем искчује први, тромесечни, бројчани.

Ових дана, на првом обрено-вачком Ускршњем сајму, Мирољуб Стјајевић је једини излагач резервних делова и лаке пољопривредне механизације.

К. Николић

„КОЛОРЦЕНТАР“ Обреновац, Маршала Тита 168

По најнижим ценама у граду нудимо Вам:

- СВЕ ВРСТЕ БОЈА И ЛАКОВА ЗА ДРВО И МЕТАЛ
- ФАСАДНИ МАТЕРИЈАЛ И СВЕ ВРСТЕ ЛЕПКА
- МОЛЕРСКО-ФАРБАРСКИ АЛАТ

ЗА ВАШ СТАН „КОЛОР ЦЕНТАР“

РАДНО ВРЕМЕ НОН-СТОП, НЕДЕЉОМ ОД 8 – 12 ЧАСОВА

МАЛИ
ОГЛАСИ

СТАНОВИ ПРОДАЈА
ПРОДАЈЕМ НЕДОВРШЕНУ КУ-
ЂУ У МИСЛОВИНИ
ЈЕВТИНО!
ТЕЛ: 671-720

МЕЊАМ ДВОСОБАН СТАН 65
КВАДРАТА У БАРИЧУ – КО-
ЛОНИЈА ЗА ЈЕДНОСОБАН У
ОБРЕНОВЦУ
ТЕЛФОН 872-053

ПРОЈЕКТНИ БИРО „ПРИМАПРОЈЕКТ“

- ВЕЛИКИ ИЗБОР ТИПСКИХ ПРОЈЕКАТА, СТАМБЕНИХ, ПОСЛОВНИХ И ПОМОЋНИХ ОБЈЕКАТА
- ПРОЈЕКТОВАЊЕ ПО НАРУЦБИНИ
- ПРОЈЕКТОВАЊЕ, АДАПТАЦИЈА И РЕКОНСТРУКЦИЈА ОБЈЕКАТА

СПЕЦИЈАЛИЗОВАНА СТАМБЕНА ЗАДРУГА
„ОБРЕНОВАЦ“

- Вука Карапића 95/и
- СВЕ ВРСТЕ ГРАЂЕВИНСКОГ МАТЕРИЈАЛА (БЕЗ ПОРЕЗА НА ПРОМЕТ, СА ОДЛОЖЕНИМ РОКОМ ПЛАЋАЊА)
 - КОМПЛЕТНА ИЗГРАДЊА ОБЈЕКАТА ВИСОКОГРАДЊЕ
 - ПОСРЕДОВАЊЕ У КУПОВИНИ ПОСЛОВНОГ И СТАМБЕНОГ ПРОСТОРА

ФУДБАЛ:

ПРВА ОПШТИНСКА ЛИГА

Лидеру „пенал-бод“

ПОЛЕТ – ОФК БЕЛО ПОЉЕ 1:1
– 2:4

Игралиште Полета. Гледалаца: 200. Стрели: Петровић у 89 за Полет, Ђуричић у 12 минуту за ОФК Бело Поље. Жути картони: Ђуричић, Јовићић (Полет). Драгачевац (ОФК Бело Поље). Судија: Мирољуб Томић (Обреновац) 8.

ПОЛГ: Градојевић 7, Петровић 6, Ђуричић 6, М. Шаниновић 7, Јованчић 6 (Станисављевић –), Гајић 6 (Јеличић –), Гољић 7, Урошевић 7, В. Шаниновић 7, Сремчевић 8, Митровић 6.

ОФК Бело Поље: Марковић 8, Михић 7, Петровић 7, Симић 8, Варничић 9, Драгачевац 6, Матијевић 7 (Ђуричић 7), Ђуричић 8, Обучинић 7, Доџић 7, Токомић 7, (Филиповић 7).

Играч утакмице: Слободан Варничић (ОФК Бело Поље).

Наговештај домаћина да ће наћи први пораз Белопољцима био је само празна претња. Од самог почетка Грабовчани су заиграли силовито, али су их иксусни гости врло брузо умирили. У 12 минуту, после брзог контра напада гостију, десно крило Матијевић изваниредно је центрирао а иксусни Ђуричић спровео лопту у мрежу.

И када су сви очекивали тријумф гостију, 40 секунди пре краја су срета десни бек домаћих Петровић „евро голом“ изједначио је резултат.

Бољим извођењем једанаестераца Белопољци су освојили „пенал-бод“ и тако после 16 кола остали једини непоражена екипа.

Стрели из једанаестераца: М. Шаниновић, Јуровић (Полет), Симић, Драгачевац, Ђуричић, Доџић (ОФК Бело Поље).

ДРУГА ОПШТИНСКА ЛИГА

Такса „пробушила“

фудбал

Предвиђања да ће нове судијске таксе довести у тешку ситуацију и свако сиромашне фудбалске клубове, полако али сигурно се остварују. После ОФК Балејца, Борца из Ушћа и ОФК Пљевља из такмиčenja је иступио и обреновачки Ром. Тако је уместо 13 Друга општинска лига сведена на девет клубова. Уколико Пролетер из Јасеница не исплати пристигла потражи-

вања, може се лако додогодити да се лига смањи за још један клуб.

У 2 пролећном колу фудбалери Омладинца из Великог Поља славили су победу у гостима, док је Црвена застава као домаћин освојила још два важна бода у три за прво место.

Резултати 10 кола: Пролетер – Омладинац 0:1, ОФК Драгачевац – ОФК Љубинић 3:2, Црвена застава – Сава 2:1.

Јединство (Д) /-2/	9	7	1(1)	1	18:7	13
Ц. застава (Об)	10	6	1	3	20:13	12
Звезда (Ј) /-2/	9	6	2(1)	1	20:8	11
Задругар (Ор)	9	5	1	3	10:6	10
Пролетер (Ј) /-2/	9	5	1(1)	3	14:10	9
Омладинац (В.П.)	10	4	1	5	14:13	8
ОФК Драгачевац	10	2	0	8	8:26	4
ОФК Љубинић	10	2	2	6	17:19	3
Сава (С) (-2)	10	1	1	8	8:26	0

ОПШТИНСКИ ФУДБАЛСКИ САВЕЗ

Лидеру бодови за „зеленим столом“

На старту пролећног дела првенства Прве општинске лиге ОФК Рвати приредили су велико изненађење. Наме, после јесењег избекла (0:7) изненадили су јесењег лидера ОФК Бело Поље и после нерешеног резултата (2:2) освојили „пенал бод“. Међутим, овај успех са зеленог поља убрзо је био анулиран на „зеленом столу“. После овог сусрета Белопољци су уложили жалбу за наступ Горана Рајковића који није имао право играна због два жута картона. Провером је установљено да су на води у жалби тачни па је Такмичарска комисија са 3:0 регистрова сусрет за ОФК Бело Поље. До оваквог пропуста је дошло због аљаквости администрације обе клуба. Рајковић је у прелазном року приступио из Радничког (Кртињске) или секретар клуба, и поред постојеће рубrike за уписивање картона, издао је исписницу без уписаных картона. Секретар ОФК Рвати уместо да провери у Савезу поверио је у свог колегу из Кртињске и тако је дошло до непотребног кажњавања. Поред службеног резултата ОФК Рвати ма одузет је још и један бод. Дисциплинска комисија казнила је Рајковића са два утакмице неиграна, док су секретарима Радничког Драгану Николићу и ОФК Рвати Милану Карићу изречена двомесечна забрана вршења дужности.

Чланови дисциплинске комисије казнили су Драгана Радосављевића из обреновачке Црвене заставе шест а Милосава Гавриловића из конатачке Звезде са две утакмице неиграна. Ратку Планинчићу из

ратарске Слоге изречена је казна од четири а његовом клубском другом Срђану Јовићићу три утакмице неиграна, колико је „зарадио“ и Александар Калезић из Прве искре.

Или друго пролећно коло није прошло без картона. Најгоре је прошао Драган Ђорђевић, фудбалер Пролетера из Јасенка, коме је изречена казна од четири месеца. Четири утакмице „зарадио“ је

ДЕРБИ ПРВЕ ОБРЕНОВАЧКЕ ЛИГЕ

КАТАСТРОФА ДУБОКОГ

Минуло коло Прве општинске лиге протекло је у знаку катастрофе Дубоког из Мале Шоптијанице. И у Пироману екипа Дубоког наступила је са 10 играча а на голу се поново нашао 51-годишњи Миодраг Дрењанин, Прва искра изгубила је „пенал-бод“ у Звекој, док су Задружје и Стрелац као гости тријумfovani.

Резултати 16 кола: Слобода — Посавина 2:1, Победа — Дубоко 5:1, Будућност — Прва искра 0:0 — 3:1, ОФК Трстеница — ОФК Задружје 0:1, Слога — Стрелац 0:1, Полет — ОФК Бело Поље 1:1 — 2:4, Раднички — ОФК Рвати 2:0.

ОФК Бело Поље	16	13	3(2)	0	49:11	28
Стрелац (М)	16	11	2	3	39:21	22
Слобода (О)	16	9	4(1)	3	34:22	19
Полет (Г) /-2/	16	10	1	5	36:31	18
Прва искра (Б)	16	8	4(1)	4	33:25	17
Победа (П)	16	6	7(4)	3	31:17	16
ОФК Задружје	16	5	5(4)	6	26:31	14
Дубоко (М.М.)	16	4	5(4)	7	23:31	12
ОФК Рвати /-1/	16	6	2(1)	8	28:40	12
Раднички (К)	16	4	3(3)	9	18:31	11
Слога (Р)	16	4	4(2)	8	21:30	10
Посавина (С)	16	3	5(1)	8	20:30	7
Будућност (З)	16	1	8(4)	7	18:25	6
ОФК Трстеница	16	0	3(1)	13	13:44	1

ОН

ШКОЛСКА АТЛЕТИКА НЕКАДА И САДА

Краљица спортова без подршке

Не баш тако давно ученици обреновачких основних школа били су најбољи на школским олимпијадама у атлетици. Из себе су на првенству Београда и Србије остављали далеко веће и богатије школе. И дан данас витрине ОШ „14 октобар“ из Барича, Посавских партизана и „Јован Јовановић – Змај“, препуне су пехара, диплома и признања.

Полако али сигурно губимо нашу атлетску доминацију – са седам починачи причу наставник Богдан Перић. – Са „14 октобром“ из Барича, која је имала мали број ученика, постизали смо успехе од општинског, градског па до републичког првенства. Упоредо са највећим успехом су били и ученици ОШ „Посавски партизани“ под руку Слободана Бранковића који је познат и на европској атлетској сцени, велике успехе постигао је и Зоран Ђурђевић у траскоку, а на добром је путу и Данијела Чуровић која већ постиже врхунске резултате у бацању кугле.

У даљем разговору наставник Перић није могао да не помене и име Светлане Илић, која је сада учитељица у Орашицу.

– Као пионира прескочила је у вис 161 сантиметар на школској олимпијади, а преласком у београдски Партизан још четири сантиметра више – додаје Перић. – Ко-

лико ми је познато из светске литературе из атлетике то је најбољи резултат постигнут у свету за тај узраст.

Нажалост, али после свих тих успеха, тријумфа и изванредних резултата, школска атлетика почела је да стагнира. И поред већа броја ученика све је мање оних који желе да се посвете овом спорту.

– Што се тиче ученица на њих имају помало чудан однос појединачни наставници – са огорчењем на глашава Перић. – Често им говоре да се бављењем спортом развијају мишићи чиме се губи женственост. Поред свих недаља школа више нема ни материјалних средстава за такмичења. Последње такмичење лично сам финансира, али више нисам у стању јер живим од посветне плате.

И поред свих наведених чинијица Богдан Перић је велики оптимиста као и његов колега Данило Берона. Сматра да ће ученици као надлежни схватити да се кроз спорт развија здрава и јака омладина.

ДРУГА СРПСКА ЛИГА

Победа за Јединствену лигу

ЖАРКОВО – РАДНИЧКИ 73:106 (41:53)

ЖАРКОВО: Раковић 12, Николић 4, Пламенци 6, Новаковић 12, Митровић 4, Адамозић 10, Лазаревић 9, Расић 5, Вукмировић 6, Срејовић 5.

РАДНИЧКИ: Милићковић, Николић, Нешковић 2, Хускић 14, Симићевић 24, Илић 25, Рикић 14, Јовановић 19, Јованчић 8, Кочов.

Слободни бачања: Жарково 25 – 18, Раднички 22 – 19.

Симпатични домаћини није једног тренутка нису могли да се су противставе квалитетнијим и агресивнијим гостима. Од самог почетка Раднички заиграли су силовито не дозволивши домаћину ни једног тренутка да им угрози воћство. Ударна снага Радничког Хускић био је добро чуван али ни шут га није служио. Ово су зналачко искористили Илић и Симићевић који су са Јовановићем и Рикићем „пунили“ кош домаћина. И остали кошаркаши Радничког били су на висини задатка и доста допринали високој и убедљивој победи.

Овом победом кошаркаши Радничког практично су већ обезбедили место у новоформљеној јединственој Другој српској лиги.

ОДБОЈКА:

МЕЂУОПШТИНСКА ЛИГА БЕОГРАД (сениори)

ТЕНТ-БЕЛО ПОЉЕ 3:0

Сала ОШ „Посавски партизани“. Гледалаца: 50. Судија: Душан Ђеран.

ТЕНТ: Богдановић, Поповић, Ковачевић, Ђелица, Илић



КОНЦЕРТ

ВОЛИТЕ ЛИ
МОЦАРТА

Обележавању великог јубилеја 200. годишњице рођења В. А. Моцарта пријеђује се и Дом културе и спорта. Вече посвећено Моцарту биће у знаку Мајс Јокановић, виолина и Невене Поповић, клавир. На програму су три најчувеније Моцартове сонате.

Четвртак, 11. април у 19 сати

ТРИБИНА 4 Б

ГОСТУЈЕ
РЕДАКЦИЈА
„БОРБЕ“

Лист „Борба“ који одскора излази на мањем формату је једна од ретких дневних новина која је мудром уређивачком политиком на дужи рок тек сад почела да убира плодове објективне информације. Све до 9. марта била је најбољи, најобјективнији дневни лист или са најмањим тиражом. На Теразијским демонстрацијама, поред Студија Б, клиштало се и „Борба“. Како је „Борба“ успевала да остане по страни у општем медијском рату и како је достигнут тираж од преко 100.000 примерака – само су нека од питања на које ће одговоре дати редакција листа на Трибини 4 б почетком априла.

Четвртак, 18. април у 20 сати

ИЗЛОЖБЕ

ПРОЛЕЋНИ
КОЛАЖ

Пролећни циклус Галерија Дома културе реализује у сарадњи са чувеном београдском галеријом „Вид“. Преко тридесетак платана наших истакнутих уметника под заједничким називом Пролећни колаж биће изложено у Дому културе током априла.

ПОЗОРИШТЕ
„ДУШКО РАДОВИЋ“

ПЕПЕЉУГА

Једну од најпопуларнијих представа за децу из мајсторске позоришне радионице „Душко Радовић“, „Пепељуга“ видеће најмлађи гледаоци и на нашој сцени.

Петак, 19. април

ОН
ПРОГРАМ ДОМА КУЛТУРЕ

ОД 10. АПРИЛА ДО 1. МАЈА

ЗВЕЗДАРА ТЕАТАР

УРНЕБЕСНА
ТРАГЕДИЈА

ТЕКСТ И РЕЖИЈА: ДУШАН КОВАЧЕВИЋ

- НАЈНОВИЈА ХИТ ПРЕДСТАВА ЗВЕЗДАРА ТЕАТРА
- ДУШАН КОВАЧЕВИЋ • ЧОВЕК КОЈИ ПРАВИ ХИТ ПРЕДСТАВЕ
- ИГРАЈУ: ЉИЉАНА ДРАГУТИНОВИЋ, ДРАГАН НИКОЛИЋ, АНИЦА ДОБРА, ЛАЗАР РИСТОВСКИ, СНЕЖАНА БОГДАНОВИЋ, БАТА СТОЈКОВИЋ, МИЛЕНА ДРАВИЋ, ЖАРКО РАДИЋ, ИВАН ЈАНКЕТИЋ
- ЗВЕЗДАРА ТЕАТАР • ПОЗОРИШТЕ КОЈЕ БУДИ НАДУ
- ПОНЕДЕЉАК, 15. АПРИЛ У 20 САТИ

ПОЗОРИШНЕ ПРЕМИЈЕРЕ

СЕДАМ ГОДИНА
СРЕЋЕ

(комедија)

Редитељ: Александар Ђорђевић
Играју: Злата Нуманагић, Бранко Ђурић, Зоран Бабић, Саша Марјановић и Владимира Цвејић

- Време је за лаке комедије које говоре и смеју се другима, а не само нама
- Публика се поново враћа правом позоришту – проверите зашто?
- „Седам година среће“ – коме се то још десило сем Русену?
- Субота, 27. април у 20 сати.

УСКРШЊИ САЈАМ

- Преко 150 излагача из целе земље
- Дан Ускрса посебно обележен

После Божића, у Обреновцу се доделио и Ускршњи сајам. Организатор је Дом културе и спорта.

У спортској хали од 4. до 14 априла своју робу нуди преко 150 излагача. Има их са свих страна. Из Ниша,

обуће, прехрамбене робе, до ТВ пријемника и музичких стубова.

Свака улазница је лутрија. Главна награда је „Југо“. Ко ће бити срећни добитник видићемо. Пред Домом забавни парк за најмлађе и велики шатор.



Ваљева, Београда, и многих других мањих места из целе Србије. Понајмање је Обреновчана. На штандовима сваковрсна роба, од пластичних затварача, преко одевних предмета,

Обреновац је постао сајамски град. Времена баш нису наклоњена оваквим приредбама. Можда ће у септембру за кал је планиран нови сајам бити боље.

КУД „АБРАШЕВИЋ“
КРАЉЕВОБАЛЕТСКИ
СТУДИО

Балетски студио КУД „Абрашевић“ из Краљева је током последњих година бележио лепе успехе и вредне резултате. Успостављајући сарадњу са Балетском школом Дома културе и спорта гости из Краљева представиће се обреновачкој публици на концерту у коме ће учествовати неколико генерација младих балерина. Петак, 12. април

ДИСКО-
МАТИНЕ

Сваке недеље Диско-матине са новим спонзорима чека малишане и обећава добру забаву. Цртачи, рок музика и програм који за вас припрема и води ваш Милољуб-Мики. Не заборавите да позовете и другаре.

Ресторан
„Базени“

- СВАКЕ ВЕЧЕРЫ ЗАБАВЉА ВАС ОРКЕСТАР БРАЂЕ ДИМИЋ И ВОКАЛНИ СОЛИСТИ СРЕЋКО ДИДАНОВИЋ-ШЕВАЦ.
- РЕСТОРАН „БАЗЕНИ“ ОРГАНИЗУЈЕ СВЕЧАНЕ И ПОСЛОВНЕ РУЧКОВЕ
- ИЗВАНРЕДАН ШТИМУНГ И ДОБРА КУХИЊА

ВИДЕО
КЛУБ
„ПАЛЕЖ“

- НАЈНОВИЈИ ФИЛМОВИ И НАЈПОВОЉНИЈЕ ЦЕНЕ
- ЦЕО РЕПЕРТОАР У ЈЕДИНСТВЕНОМ КАТАЛОГУ
- ВИДЕО-КЛУБ „ПАЛЕЖ“ У СТОПУ ПРАТИ СВЕТСКУ ВИДЕО ПРОДУКЦИЈУ
- БУДИТЕ ЧЛАН КЛУБА КОЈИ ИСПУЊАВА ВАШЕ ЖЕЉЕ

ТУРИСТИЧКА
АГЕНЦИЈА
ДКС ТУРС

- АВИО КАРТЕ НА ДОМАЋИМ И МЕЂУНАРОДНИМ ЛИНИЈАМА ДОСТАВЉАМО НА ВАШ РАДНИ СТО ИЛИ КУЋНУ АДРЕСУ
- ИЗЛЕТИ, ЕКСКУРЗИЈЕ, ШОПИНГ ТУРЕ.
- ЛЕТОВАЊА

телефон: 873-072